

Parson NEWSLETTER

Årgång 16 - nummer 4 - 2009

SVENSKA PARSON RUSSELL TERRIERKLUBBENS MEDLEMSTIDNING

*Vilhelmiina
om handlerollen*

Penelope

Parsons välgörerska

RASHISTORIA

*Parsonägarens hjälp
till självhjälp*

Frågor till en jägare

RAS

WEBBEN & Newsletter

Parsonklubbens webb och medlemstidning

Vi är några som varit inblandade i diskussioner och funderingar runt hur vi ska lösa det faktum att vårwebbredaktör Lena Östman, med alla rätt i världen, önskar att lämna sitt uppdrag inom en överskådlig framtid och har byggt en alldeles för bra hemsida för att det ska kunna ske utan att vi får ge litet avkall på den nivå vi är så ohemult bortskämda med. Helst av allt måste vi alltså ersätta Lena med en kompetens som kan bygga en ny hemsida. En lösning som ger Lena möjligheten att få känna att hon kan släppa sitt ansvar och samtidigt få göra det på bästa tänkbara sätt.

Den kompletta webbredaktören har inte anmält sig. Jag tror ingen av oss vågat hoppats på det heller. Lena är unik - på alla sätt och under resans gång - såsom hon blev in i rollen, hur hon har byggt och förvaltat och på det sätt som hon nu tålmodigt vill avsluta sitt uppdrag. Självständigt har hon värnat den strama ordning och reda som givit oss en av de bästa rasklubbssidorna.

Nå... den lösning vi kan åstadkomma idag - och den visar sig möta flera behov - är att Helena Stigbahr som för några månader sedan, gudasänd, erbjöd sig att hjälpa till med Newsletter... också antar utmaningen att bygga en ny hemsida. Detta bygger på att vi drar ner antalet nummer av Newsletter och styrelsen tycks anse att det är välkommet av rena kostnadsskäl. Tidningen är säkerligen välkommen i många medlemmars hem, men med en stark hemsida är fyra fullödiga nummer om året för mycket helt enkelt. Det kan vi i redaktionen vittna om.

Helena är positiv till att försöka sig på att bygga en ny hemsida. Vi har valt att arbeta med publiceringsverktyget WordPress och just i detta nu har Helena inlett arbetet att formera en ny hemsida. Det sker med stöd av några av dagens innehållsansvariga - d.v.s. Anneli West-erlund, undertecknad, Laila Rantanen och så Anja från styrelsen. Dessa ser gemensamt om att Helena får det stöd hon kan tänkas behöva så att hon kan åstadkomma mycket på kort tid.

Ambitionen är att ha en ny hemsida igång till årsmötet i mitten av februari 2010. Det är emellertid inte tanken att denna hemsida ska skötas av Helena utan den byggs så att den ska kunna skötas av flera inom klubben.

Det står redan klart att den avancerade lösning som Lena byggt för vår uppskattade CK-bok kommer inte kunna lyftas över. Inte utan att Lena följer med som underhållsansvarig och det är ju just det hon vill få lämna över. Det betyder att vi nu, tillsammans med Lena, tittar på hur innehållet kan bevaras... om än utan den fantastiska administrationslösning som gör att om en uppfödare flyttar så ändrar man adressen på ett ställe, inte på varje hund som denne fött upp och ägt... Detta som ett exempel bland flera eleganta lösningar som Lena byggt för att det ska vara lätt att sköta vår hemsida. Vad hon inte insåg när hon byggde dessa är att de förutsatte Lenas egen databas och webbkunskapsnivå för att underhålla det hela tekniskt. Ett är säkert det kommer att ta tid att nå upp till Lenas hemsida. Vi får trösta oss med att den kommer hänga med parallellt med nybygget under en period.

Så snart vi har ett embryo till hemsida kommer det gå att följa det arbetet via vår nuvarande hemsida.

Vad gäller newsletter så kommer nästa nummer göras under april och utkomma i början av maj. Det numret kommer då att ersätta det nummer som kom direkt efter årsmötet och det "mellannummer" som kom till midsommar. Höstnumret få sin deadline 1 november och utkommer till första advent. Däremellan kan styrelsen välja att göra ett rent nyhetsbrevsutskick till medlemmarna. Mer information om allt detta får ni fortlöpande.

För Nya Webb-gruppen
/Annica

REDAKTÖRENS RADER

I detta nummer av Newsletter får ni träffa ett litet urval av klubbens medlemmar - sex parsonägare beskriver sitt engagemang för parson och sin syn på klubben.

Nästa år är det 20 år sedan kennelklubben i England erkände parson russellterriern som en egen ras. Det hade föregåtts av en envis lobbying och ett hårt arbete av ett fåtal entusiaster - en centralfigur i sammanhanget var vår klubbs första hedersmedlem Ruth Hussey Wilford. Hon kommer att berätta om sin syn på de 20 åren som gått sedan rasen erkändes i nästa nummer. I detta nummer återpublicerar vi Ruths historik över rasen (minnesgodas minns texten från 2005).

Vår jaktkommittés texter är läsvärda och lärorika för var och en som har en parson, oavsett om man jagar med den eller inte. Den här gången blir det litet allmänna frågor med anknytning till det jaktliga och en jägarintervju.

Vi måste sörja för återväxten av nya generationer parsonentusiaster. Vilhelmiina är uppvuxen i ett hem med australiensisk terrieruppfödning, men som framgångsrik juniorhandler visar hon gärna både parson och jack russell. Efter att vi gjort intervjun vann hon SM i juniorhandling på Stora Stockholm och fick därmed en biljett till Crufts. En ung kraft som blivit till en väldig kapacitet för klubben är Helena Stigbahr som satt i parsonmontern på Hund 2009. Hon gör en stor insats för denna tidning och nu dessutom antagit utmaningen att göra om klubbens hemsida när Lena Östman slutar efter nära åtta års fantastiskt arbete för klubben. Läs mer därom här intill. Känner du för klubben och rasen - kontakta styrelsen och erbjud dina tjänster!!! Många insatser blir till en stark och sund klubb.

Härliga helger och gnistervit vinter
önskar vi er alla!
/Annica

INNEHÅLL

- 2 Webben & Newsletter
- 3 Redaktörens rader
- 4 Medlemmarna om sina parsons
- 10 Vilhelmina -en ung handler
- 12 Penelope -PRT välgörerska
- 14 PRT -om rasens historia
- 18 An update from Kevin Moore
- 20 Årskallelsemöte
- 21 Valberedningens förslag
- 22 Motioner
- 28 Decemberkrönika
- 30 Ordförandens rader
- 31 Styrelsen informerar
- 32 Kontaktuppgifter förtroendevalda
- 33 Aktiviteter Norra, Stockholm
- 33 forts. Mellersta, Västra, Södra
- 37 Jakt -vanliga frågor
- 38 Analog grytpejlar
- 39 Frågor till en jägare
- 40 Avelskommittén - ras & enkäten
- 48 AK:s verksamhetsberättelse
- 49 AK:s verksamhetsplan
- 50 Rapportforum
- 52 Parsonägarens hjälp till självhjälp
- 54 Valphänvisning
- 55 Information om Newsletter

Annonser i NL: Delsbostintan Parsonalities Dancans

Omslag:

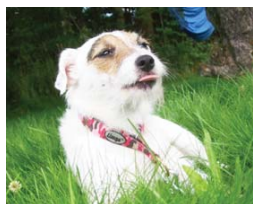
Foto Helena Stigbahr

Parsonen Igor i nyfallen pudersnö.

Ansvarig utgivare: Lene Nordström
Redaktör: Annica Andersson
Form: Helena Stigbahr
ISSN 1650-5069

MEDLEMMARNA OM LIVET MED PARSONS

Intervju Annica Andersson

Puma

Maja

Namn: Marie-Louise D-Jacobsson.

Innehavare av kennel UBONGOS.

Bor: Kroppfjälls Säteri, strax utanför Hova i Västra Götaland.

Medlem sedan: Blev medlem direkt då jag fick hem min parson, är ca 4 år nu.

Medlemskap i andra hundklubbar:

Medlem i SKK.

Min parsons namn och ålder:

Foxdancings Puma, kallas kort och gott för Puma. Hon är född 1/8-05.

Berätta litet kort om din hundliga bakgrund:

Jag har under min uppväxt alltid haft hundar i hemmet... Från det att jag flyttade hemifrån så har jag endast under 4 månader varit utan egen hund. Men då hade jag en "läne" hund. Jag har haft div olika raser såsom Collie, Pointer, Schäfer, Beagle/liten Munsterländer, Irländsk setter, Leonberger, Grand danois. Idag har jag min älskade lilla parson tik Puma, afghan, puli och american staffordshire terrier. Så i hemmet finns en rejäl rasblandning kan man säga. Jag föder idag upp parson i liten skala. Har även afghan som jag kommer ta valpar på. Så i vinter/vår kommer det att krylla av 4-benta småtingar här hemma. Helt underbart.. Efter Puma finns det idag två kullar. Den sista är min egna uppfödning. Den bestod av 4 tikar och 2

hanar. 2 tikar och hanarna såldes till Norge till mycket nöjda köpare. De 2 andra tikarna såldes till Stockholm och Göteborg.

Hur föll valet på parson?

Att jag skaffade en parson var en ren lyckträff.. Min dotter och även jag ville ha en stor hund i liten förpackning. Vi satt och kikade runt på div hund annonser. Fann en parson valp som skulle ut på foder. Men som jag köpte och på den vägen är det... Något jag absolut inte ångrar en minut..

Vad var den enskilt viktigaste orsaken till att välja en grythundsras?

Fanns ingen tanke på det då jag skaffade min parson.

Vad är din erfarenhet av rasen så här långt?

En parson är en helt underbar ras. Den är alltid glad och full av bus och energi. Älskar allt och alla.

Vad gör du och din parson till vardags?

Puma och jag gör det mesta tillsammans.. Åker jag någonstans så är givetvis bilen full av hundar. Stora som små. Puma älskar att gosa och leka med mina vänners barn. De kör då gärna lite små hinderbanor med div tunnor, plank och hopp. Eller bara ligger och gosar på en filt i det gröna..

Man ser verkligen hur Puma njuter då.

Vi har kört lite viltspår med goda framsteg. Tyvärr lite stiltje på träningsfronten..

Jag har många gånger funderat på att börja med lite agility, men har ej kommit till skott så att säga. Men dagarna förgylls även med mycket gos och mys framför kaminen.

Vad har du fått för intryck av parsonklubben?

Jag har bara goda erfarenheter om klubben. Man känner sej välkommen.

Vad hoppas du att klubben kan bidra med i ditt parsonliv?

Jag skulle bli superglad om det arrangerades lite mer saker lite närmare mitt område. Räcker med parson träffar. Där vi tar en promenad och fikar och pratar hund. Delar erfarenheter mm.

Vad är på gång för din hund framöver?

Det som kommer att hända närmast är att vi ska representera rasen på Stora Stockholm utställningen. Sedan inväntas lopp. Så det kommer att finnas söta valpar framöver. Förhoppningsvis kommer vi även i år att vara med på MY DOG i Göteborg och representera parsonrasen. Kommer även att ställa ut under sommaren 2010, om det inte är valpar i hemmet.

Lycka till och njut av din parson!

Mira

Maria

Namn: Maria Beck-Friis

Bor: I Linköping (lägenhet, men ofta landet på helgerna) tillsammans med min sambo Alejandro, vår dotter Lucia och vår Parson-tik Mira.

Medlem sedan: 2009

Medlemskap i andra hundklubbar: Nej

Min parsons namn och ålder:

Rhine Side's Mira, född 2004-01-24.

Imp. Tyskland. Mamma: Rhine-Side's

Doreen, pappa: Highfast Blue Laker

Berätta litet kort om din hundliga bakgrund:

Uppvuxen med strävåriga Vorsteh-hundar som användes till jakt men kanske framför allt som familje/sällskapshundar. Som barn tog jag gärna en middagslur i hundarnas korg :-)

Hur föll valet på parson?

Egentligen av en ren slump. Jag arbetade som beridare vid ett stuteri i Tyskland där de även hade uppfödning av parsonhundar. Att skaffa hund var inte planerat, men när jag fick se Mira, som då redan var ett halvår gammal, föll jag pladask. Hon var helt sjövild och klättrade på gallret till hundgården som hon delade med flera andra hundar och ägaren tyckte att hon var allmänt jobbig. För mig utstrålade hon enbart 100% positiv energi och glädje. Så snart hon fick komma ifrån hundburslivet blev hon harmonisk och lugn som en filbunke.

Vad var den enskilt viktigaste orsaken till att välja en grythundsras?

Som sagt, det var nog mest min impulsiva sida som styrde valet.

Vad är din erfarenhet av rasen så här långt?

Mycket positiv. De jag har träffat är fina hundar som fungerar bra både i hemmet och vid jakt. Bra storlek och lagom tuff. Mira är en mycket mjuk och följsam individ. Hon är "street-smart" och tydlig i sin kommunikation både med andra hundar och människor.

Vad gör du och din parson till vardags?

I normala fall hänger Mira med mig till jobbet varje dag och så tar vi en längre promenad eller joggingtur på kvällarna eller är i stallet. I maj fick vi en dotter och nu är jag mammaledig, vilket betyder att jag även har mer tid över för Mira på vardagarna. Vi tar ett par ordentliga promenader varje dag och letar både ekorrar och änder, samt träffar andra hundar att busa med. På helgerna åker vi ofta ut till min föräldragård där Mira har hundkompisar och där hon kan springa i skog och mark. Vi utövar inte någon disciplinerad träning, men vardagslydnaden fungerar hyfsat.

Vad har du fått för intryck av parsonklubben?

Mitt intryck hittills är att det är en aktiv klubb som ger utrymme både för proffs och amatör.

Vad hoppas du att klubben kan bidra med i ditt parsonliv?

Bland annat att vi kommer iväg på träning eller andra aktiviteter för parsons. Mira verkar glad och nöjd med livet, men ibland funderar

jag på om hon kanske skulle behöva en mer fokuserad uppgift?

Vad är på gång för din hund framöver?

I och med att jag är mammaledig ett tag till kommer vi fortsätta att njuta av att spendera mycket tid utomhus om dagarna. Framöver skulle jag vilja gå en nybörjarkurs i viltspårning och eventuellt även prova på grytträning vid tillfälle.

Lycka till och njut av din parson!

Tack, det gör jag varje dag :-)

Namn: Jimmy Degerbro

Bor: Älvsbyn

Medlem sedan: 2008-03-08

Medlemskap i andra hundklubbar:

SKK, Övre norrland grythundsklubb, Älvsby brukshundklubb, Övre norra terrierklubben.

Min parsons namn och ålder:

Dino (Arctic Paws Charming Snowflake), 2 år den 3:e december.

Berätta litet kort om din hundliga bakgrund:

Vi har haft hund i familjen sen jag var liten. Först var de gråhund, drever, och så 2 bichon frise. Sen när man flyttade hemifrån så har jag mest varit hundvakt åt morsans och vänners hundar. Det tog ett tag innan jag själv börja planera för egen hund.

Hur föll valet på parson?

När jag väl hade tänkt på att skaffa hund så läste jag om olika raser, vad till? stor,

liten? vad gör? hur är? osv. När jag läste om parson så blev det napp direkt, en hund som anpassar sig bra till sin omgivning, inte är skällig, väldigt aktiv, bra storlek när man ska resa. Jag började leta och hitta en på Kennel Arctic paws i Gällivare. Världens goaste parson. Och då blev det en parson.

Vad var den enskilt viktigaste orsaken till att välja en grythundsras?

Jag jagar ju småvilt och älg men har aldrig testat gryt. När jag skaffa min parson så tänkte jag inte gryt, jag hade mina planer på att jag provar allt som parson kan göra i sin storlek så får jag se vad han tycker om att göra sen så kör vi järnet. Så han fick följa med till älgskogen och där såg jag att han gilla att spåra. Han spåra i ett par kilometer så fick vi skjuta en älg tack vare han, så då det blev viltspår. Och nu är han SVCH.

Vad är din erfarenhet av rasen så här långt?

En stor hund i liten förpackning. Den är lättlärd, tjurig och envis till ett bra sätt. Men den lär sig dåliga vanor lika fort så det gäller att vara med hela tiden. Och nyfiken, vill alltid vara med, lätt att ha att göra med, go som få. Och han aktiverar sig själv om jag inte har tid, och just att den gillar att lära sig, det är fart hela tiden, det tycker jag om.

Vad gör du och din parson till vardags?

Just nu kör vi lite socialträning på onsdagskvällar och att träffa andra hundraser, det är viktigt tycker jag. Sen är det fortsatt träning inkallning mm. Så vi är ute ett par timmar om dagen och busar och tränar, och han är ju en snöhund så just nu är han lite sur för snön försvann. Så vi hoppas det blir snö snart.

Vad har du fått för intryck av parsonsklubben?

En trevlig klubb med mycket info om rasen på webben, tävlingar mm. Och har fått bra med tips och hjälp angående rasen och att det kommit forum där man kan tycka vad man vill - en mycket trevlig sida.

Vad hoppas du att klubben kan bidra med i ditt parsonliv?

Inte något som jag kan komma på nu, men webbsidan är väldigt bra. Kanske att specialen nästa gång blir här uppe i midnattsolens rike.

Vad är på gång för din hund framöver?

Nästa år blir det viltspår i Norge plus utställning här hemma för att få en 2a för att försöka bli NVCH. Ska även kolla upp eftersöksutbildning. Och ska även se om han gillar att gå i gryt, vi hann inte med det i somras för det var så många som skulle prova, så det va lite trist. Men nästa år då... det blir fullt upp.

Lycka till och njut av din parson!

Namn: Lotta Leinonen

Bor: Nikkala, Haparanda

Medlem sedan: Sedan 2007, då fick vi vår första parson Foxy från kennel Dark Russell's. Jag var inte medlem förra år, men vi flyttade till Sverige på hösten, så jag tänkte mig att anmäla igen.

Medlemskap i andra hundklubbar: SKK, Finska Kennel Klubben, Finska Parson klubben, Oulun seudun terrieriyhdistys (Terrier Klubben i Oulu), och Arctic Agility Team i Keminmaa, min make är medlem på Finska KC.

Min parsons namn och ålder: Vi har två tikar och en hane. Dark Russell's Falconetti "Foxy" 2,5 år, Beleriad Kelly Cloun "Lisa" 1 år och Wilhelmiinan Into-Mieli "Rommi" nästan 3 år.

Berätta litet kort om din hundliga bakgrund:

Jag växte upp i en familj med en irländsk setter. Jag var mycket duktig att träna med

henne, såsom lydnad och agility, men hon var mer intresserad av skogen och var där fanns... En gång (eller mera..) i agility träning sprang hon till en närbelägen damm och skrämde änder när vi borde ha tränat t.ex. slalom... Hon var mycket mer duktig på att jaga :) Nu har jag haft parsons tillsammans med min make i nästan 3 år.

Hur föll valet på parson?

Vi bodde tillsammans, min make och jag då, han hade en rottweiler hane och har växt upp i en kennelfamilj med stora raserna. Vi funderade att ha en hund som jag kunde träna agility med och jag ville ha något lite mindre. Min make tyckte, att den borde ha mycket karaktär, kraft och kampvilja... i ett litet paket. :) Parson var något som också charmerade med sin exteriör. Det var egentligen inte ett svårt beslut, speciellt inte när vi blev lite mer bekant med rasen.

Vad var den enskilt viktigaste orsaken till att välja en grythundsras?

Jag tycker att de har lite samma egenskaper - det som gör en bra jakthund bra på agilityn också, viktigaste är arbetslust. Så sökte jag efter en arbetshund. Ingen show dog, (men någon som man kan gå till utställning med också om man vill.) ingen som man måste "borsta och blanka" :P Att parson var en grythundsras gjorde mig lite osäker. Därför gick vi till Oulu att titta på grytträningar där och blev mycket imponerad. Naturligtvis tänkte vi att vår terrier också måste ha möjlighet att träna på räv, även om vi inte jagar med henne - det är deras riktiga jobb. Foxy har varit på träning två gånger, Rommi inte än, han är alldeles för stor och Lisa har vi väntat och låtit växa upp lite och skaffa sig mer karaktär.

Vad är din erfarenhet av rasen så här långt?

Precis som vi sökte efter! :D Dom är lugna och trevliga i hemmet, men när man vill jobba med dom, alltid färdiga att arbeta!! Dessutom min Foxy är den bästa agilityhunden i Norrbotten :) Parson ska inte bytas ut, det är vår ras nu!

Vad gör du och din parson till vardags?

Skogspromenader, agility och lite lydnad hemma. På veckoslutar tävlar vi med Foxy i

Kemi och Oulu när det finns agilitytävlingar, hoppas här ska arrangeras mycket tävlingar i norra Sverige också nästa sommaren. När dagar är det ingen aktivitet, då lugnar dom sig på soffan.

Vad har du fått för intryck av parsonklubben?

Aktiv, omfattande och grundlig, mycket medlemsvänlig. :)
Stort tack till alla som jobbar i klubben!!

Vad hoppas du att klubben kan bidra med i ditt parsonliv?

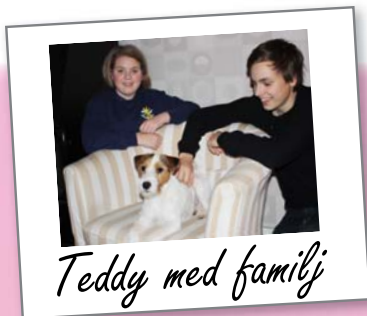
Kanske någon agilityträning här i Norr? Förra år kunde vi inte delta...

Vad är på gång för din hund framöver?

Agility, agility och agility :) Men Foxy ska förhoppningsvis bli parad i början av nästa år, om inte, ska vi vara med i finska agilitymästarskapen i Juni då, heh, fast vi är inte redan i klass 3... Lisa ska börja träna agility också i början av året och Rommi - han fortsätter att underhålla våra gäster genom att vara sig själv...

Lycka till och njut av din parson!

Tack så mycket, det ska vi naturligtvis göra! :)

Namn: Familjen Andersson/Dahlberg

Bor: I Klågerup utanför Malmö/Lund

Medlem sedan: 2008

Medlemskap i andra hundklubbar:

Svenska Terrierklubben och Sydsvenska Kennelklubben.

Min parsons namn och ålder:

Parsonalities His Master's Voice "Teddy".

Född 2008-07-19

Berätta litet kort om er hundliga bakgrund:

Jag (matte) ville som barn ha en egen hund, men fick aldrig någon. Husse är uppvuxen med Saluki och Whippet. Teddy är vår första egna hund.

Hur föll valet på parson?

Det var lillmatte Matilda som började tjata om hund och hon var väldigt envis angående rasen. Vilken annan ras vi än föreslog, sa hon nej. Vi började läsa på om Parsons och nästan överallt höjdes ett varnande finger att köpa en Parson som förstagångshund. Samtidigt blev vi mer och mer intresserade. Husse ville egentligen ha en större hund, men även han föll pladask när vi varit och hälsat på hos Peter och Anette på Kennel Parsonalities. Där fick vi träffa mamma Russin, pappa Jonte och "farbror" Popper och se vilken härlig mentalitet dom hade. Vi var nu övertygade, en Parson skulle det bli.

Vad var den enskilt viktigaste orsaken till att välja en grythundsras?

Ärligt talat var det ingen orsak alls.... Men när vi nu provat på konstgryt ser man vilken fantastisk förmåga dom har att jobba på det sättet. Imponerande! Tuffa, snabba, smidiga och smarta.

Vad är din erfarenhet av rasen så här långt?

UNDERBAR! Man har aldrig tråkigt tillsammans med en Parson. Är inte så väldigt svåra som alla ville varna för innan hundköpet. Bara man är beredd att lägga ner tid och jobb tillsammans och att hunden får arbeta med något den tycker om. Det roliga överväger helt klart det jobbiga!

Vad gör du och din parson till vardags?

Utställning, spårträning, grytträning, lek, bus & mys. Teddy extraknäcker också som "parsonlig" assistent åt en MS-sjuk man då han följer med husse till jobbet ibland.

Vad har du fått för intryck av parsonklubben?

Positivt. Verkar vara många engagerade och entusiastiska medlemmar. Diskussionerna utvecklar och för förhoppningsvis klubben framåt. En höjdpunkt med Parsonklubben

var när vi för första gången var med på Parsonspecialen på Öland i somras. Otroligt häftigt att se alla dessa Parsons på en gång. Enligt domaren höll ju de svenska Parson Russell Terrierna en hög klass. Det är väl ett gott betyg som bl.a Parsonklubben skall ta åt sig av äran av.

Vad hoppas du att klubben kan bidra med i ditt parsonliv?

Lite av mentorskap och bollplank kanske. Är intresserad av att lyssna på och ta del av erfarenheter från dom som varit Parsonägare i flera år. Vill kunna frossa i läsning om Parsons på hemsidan och som här i Newsletter. Även kunna läsa vad som händer i klubben och vad som är på gång.

Vad är på gång för din hund framöver?

Det skall snart bli ett spårprov som vi hoppas han klarar. Det har sett väldigt bra ut på träningarna. I januari skall vi åka till Göteborg och My Dog. Matilda och Teddy skall prova på agility, ev blir det en lydskurs först...

Lycka till och njut av din parson!

Namn: Karin Karlsson

Bor: Jönköping

Medlem sedan: 2008

Medlemskap i andra hundklubbar:

SKK, Grythundklubben.

Min parsons namn och ålder:

Beachrunners Sako, 19 månader.

Berätta litet kort om din hundliga bakgrund:

Vi har alltid haft jakthundar i familjen. Sako är min första egna hund.

Hur föll valet på parson?

Ville ha en social och aktiv hund. Som även var passande för grytjakt. Och tyckte att parson verkade bra.

Vad var den enskilt viktigaste orsaken till att välja en grythundsras?

För att kunna jaga i gryt.

Vad är din erfarenhet av rasen så här långt?

Att dom är väldigt arbetsvilliga, sociala och snälla, glada, energirika.

Vad gör du och din parson till vardags?

Vardagsmotion, ofta ute i skogen och går. Lite lydsträning.

Vad har du fått för intryck av parsonklubben?

Bra klubb som har bra och mycket information om rasen och vad som händer runt omkring.

Vad hoppas du att klubben kan bidra med i ditt parsonliv?

Att jag har koll på vad som händer i parson "världen".

Vad är på gång för din hund framöver?

Mer grytjakt. I vår blir det viltspårsträning.

Lycka till och njut av din parson!

Vilhelmiina

- en ung framgångsrik handler

INTERVJU: ANNICA ANDERSSON FOTO MARCUS WALLDÉN

Hej Vilhelmiina,

Du är något så spännande som en svensk juniorhandler och dessutom visar du hundar på uppdrag på hundutställningar. Nyligen, i Växjö, hade du fina framgångar tillsammans med parsonshanen Danscan's Frederik. Först placerade ni er som 1:a i juniorhandling, sedan blev Frederik BIR och utplockad i gruppfinalen bland nio terrier. Det var elegant visat kan man ana.

Berätta hur ditt hundintresse grundlades...

Det började i Finland, där jag är född med min mamma, pappa och några australiska terrier som min mamma och pappa föder upp nu, under kennelnamnet Jaskarin. Första utställningen för mig var när jag inte ens kunde gå och jag följde med mamma och pappa. Då har vännen till min mamma berättat att jag satt i vagnen och åt chips och var glad så länge jag hade chips. När jag väl var 4 år, anmälde mamma mig till Barn med hund, min första tävling. Jag visade en tik som vi hade hemma hos oss som är mamma till min egna hund Jaskarin Risti-Nolla "Helli", och på den tävling slutade jag som väldigt glad 4 åring på andra plats. Då stod min "fanclub" och jublade och jag hade inte riktigt förstått vad som hände, men var gjorde det? Jag hade vunnit en stor nalle och godis.

Kommer du ihåg när du tränade utställningsträning första gången?

Minns det inte, men det finns foton på det då jag står i vardagsrummet med en hund i koppel och ställer upp hunden. Har även försökt och trimma hund som liten vilket slutade med en rasande mamma och en hund som hade kortare päls på andra sidan.

Vem har du lärt dig mest av om hund och handling?

Jag har lärt mig väldigt mycket av min mamma och jag har lärt mig av andra handlers genom åren. Året innan jag skulle börja tävla Junior Handling, när jag var 9 år, fick jag ett häfte av mammas kompis där det stod en hel del. Jag gick ut och tränade lite och så småningom så tävlade jag i Junior Handling för första gången.

Hur många hundar har du handlat idag tror du?

Då jag hjälpt mamma flera gånger med våra egna hundar har det nog blivit ett antal hundar. Har även visat andra raser, mest terriers. Sen i Junior Handling får man oftast byta hund så jag

har provat många olika raser. Kan inte riktigt chansa på hur många hundar jag har handlat.

Vad är det svåraste med att visa hund?

Beror från hund till hund, det kan vara allt från att den står still på bordet till att få den och gå/springa ordentligt.

Som ett exempel: Om jag skulle be dig ta min busiga lilla parsonstik och visa henne - vad skulle du fråga mig först innan du bestämde dig om du alls vill anta utmaningen?

Jag brukar oftast fråga om det går att jag prova hunden först och om den inte är på plats eller du kanske frågar via mejl brukar jag oftast säga ja ändå då det flesta hundarna går och visa på ett eller annat sett.

Vad är viktigt, tycker du, under den korta stund man är i ringen?

Jag tycker det är viktigt att både hunden och handlaren har kul. I Junior Handling är det en viktig sak att handlaren och hunden har kul. Och ha kontakt med sin hund är också mycket viktigt i Junior Handling, så att ha kul och kontakt med hunden är det jag tycker är viktigast.

Är det skillnad på de olika raser som du visat?

Ja, det kan man säga. T.ex. har jag visat en Långhårig Collie, Steadwyn Major Triumph "Logan", med mycket päls och den ska röra sig snabbare än våra små terriers och våra terriers går man med och inte alls lika mycket päls och fixa till när man rört sig ett varv runt i ringen, medan man måste springa med en Collie och fixa pälsen efter man rört sig.

Hur tänker du när du visar en parson?

Då jag visar Frederik tänker jag oftast: Vilken härlig hund, så glad och så mycket power. Jag har ställt honom både i rasen och Junior Handling på samma dag, rakt på varandra och han var lika glad och lika på hela tiden. Ofta kommer tanken Vi Ska Vinna! upp i hjärnan. Den inställningen ska man ha när man går in

i ringen tycker jag, det piggar upp en och man blir verkligen taggad.

Har du råkat ut för en motgång i ringen någon gång?

Ja, det har hänt. I Junior Handling brukar det ställa frågor som t.ex.: "Var sitter korset?", och det har hänt att jag inte kunnat svara på några frågor men då letar jag upp rätt svar så jag kan det till nästa gång. Det har även hänt att jag har haft en hanhund och så har det varit en löptik i ringen innan och min hund bara gick och nosade i backen och jag fick ingen kontakt.

Vilken är din största framgång?

Måste säga att det var när jag kom tvåa i SM år 2005. Första året jag tävlade Junior Handling och första gången jag deltog på SM. Ni kan inte ana hur pirrigt det var innan jag skulle in i ringen. Då hade jag en engelsk import som inte var helt säker i sig själv och lite rädd för saker och ting, men det gick ju bra ändå, vilket jag är mycket glad över.

De har en ganska strikt "dress code" för handlers i t ex USA, hur tänker du när du ska välja kläder inför en utställning?

Det är beroende på om det är inne eller uteutställning och jag tänker vilka hundar jag ska visa då man helst ska ha kläder som inte matchar hundens färg. T.ex. om jag ska visa en svart hund sätter jag inte på mig helsvart.

Har du (eller vill du ha) en egen hund som du visar?

Jag hade en egen hund Jaskarin Sandman "Kenny" som vi har sålt nu, men honom visade jag i ringarna och tävlade även i Junior Handling med. Nu har jag en tik på 11 år Jaskarin Risti-Nolla "Helli" som vi inte ställer ut längre, men vi har gjort och då visade jag henne, kanske inte alltid, men ibland. Nu hjälper jag oftast mamma med våra hundar och ifall någon frågar om handling-hjälp ställer jag gärna upp!

Vilket utställningskoppel är det bästa enligt dig?

Absoluta favoriten är resco, ett mjukt koppel som finns i olika färger som inte bränner i han-

Vilhelmiina visar i Växjö

den när hunden drar till.

Vad kommer att ske närmast i ditt handerliv?

Nästa år ska jag tävla mycket, då jag tänker satsa! Det finns en tävling i Sverige bland oss Junior Handlers, Agria Cup. Man plockar poäng från varje gång man placerar sig. Top-4 på den listan blir ett lag och åker till Nordisk Vinnare och representerar Sverige i Junior Handling där. Sedan är det prisutdelning varje år på Mydog till de som blivit top-5 på listan föregående år. Läs mer på www.shu.se.

Hur känns det att visa en hund som når BIR-positionen?

Det känns verkligen kul att någon frågar om man vill visa deras fina hund och så blir den BIR, då blir man verkligen glad! Så det känns verkligen toppen!

Vad har du för råd till unga tjejer och killar som vill testa handling?

Jag tycker de absolut ska prova! I början tyckte jag det var lite småtråkigt då de lite äldre oftast blev utplockade och placerade sig, men jag lärde mig mycket av och vara med ända från början då jag var 10 år. Jag ångrar verkligen inte att jag började som 10-åring och fortsatte!

Vad har du för planer för framtiden?

Oj! Ja du, eftersom jag går i åttan nu och ska börja gymnasium efter nian har jag kollat på hundgymnasium och funderar på det då man kan ha med sig sin egen hund, men jag vet inte ännu. Och just nu är min framtid nästa år, jag tänker ge allt nästa år och så får vi se vad som händer efter det.

Tack och all lycka, Vilhelmiina!

Namn: Vilhelmiina Walldén, 14 år

Bor: Gnesta 6mil söder om Stockholm

Familj: Mamma Saija och Pappa Markus

Hundar hemma: Vi har just nu 6 hemma.

Hundar som du handlar ofta: De vi har hemma, Australiska terriers. Ibland visar jag Jack Russell från kennel Merrymac och sen säklart Parsonen Frederik!

Favoritras? Det borde vara Australisk Terrier men jag har blivit helt förälskad i Afghanhundar!

Favoritställning: HUND-XX är min absoluta favorit! Alla samlas där och det är SM i Junior Handling och det är väldigt nära vilket är skönt haha.

Skulle vilja visa hund i...? Jag skulle gärna vilja åka till USA någongång och ställa ut där, då Junior Handling är annorlunda jämfört med här i Sverige, som jag hört från andra Junior Handlers.

Penelope

Parson Russellterrierns välgörerska

Bakom varje berömd man ska det ju enligt talesättet dölja sig en stark, stöttande kvinna. Jag har flera gånger snubblat över spåren efter vår parson russellterriers skapares hustru, kyrkoherden John "Jack" Russells (1795-1883) lagvigda, Penelope Inledon Bury (1799-1875).

Jag har ett svagt minne av att tidigt i min parsonstideräkning ha läst om henne att hon delade hans intressen för jakt. Engelska parsonklubben president Kevin Moore, som har ett stort text- och bildarkiv av parsoniana, bekräftar: "She was quite a horsewoman it would seem, and hunted, with all the jumps that included, side-saddle before the invention of the 'flying horn'."

Det verkar vara ont om bilder på Penelope. På nätet förekommer en bild på flertal hemsidor, men Kevin Moore och jag har konstaterat att den är av senare datum och att det omöjligt kan vara Penelope på bilden med den lille rufsige terriern.

Varför intressera sig för Penelope? Det kan onekligen tyckas vara litet väl nördigt, men

man kan vara ganska säker på att hon bidrog till att rasens tillblivelse. Frågan är om det var passivt eller aktivt. Kanske lät hon bara maken hållas? Om inte annat verkar hon ha stöttat sin makes jaktintresse och hundhållning deras äktenskap genom.

Det var säkert inte alltid lätt att leva med pastor Jack - han jagade allt som oftast, hans hundar översvämmade antagligen periodvis deras hem och kennlar. Han var därtill en mycket upptagen och populär församlingsledare. Betänk bara det faktum att tusen personer närvarade vid hans begravning. Läger man till detta att hans lön oftast var riktigt mager och ekonomin tvingade honom upprepade gånger att dra ner på hundinnehavet och att jaga mindre än vad han önskade. I ett sådant läge krävs onekligen en partner som delar ens passioner eller är passionerat förälskad i sin andra hälft eller möjligen, inte bryr sig.

John och Penelope träffades i slutet av 1825. Han hade då arbetat som ogift präst i ett par år och närmade sig de trettio. Hon var 26 år gammal och bodde fortfarande i föräldrahemmet Dennington House. När Russell började uppvakta Penelope hade

hennes pappa admiralen John Bury nyligen avlidit i en olycka och hennes mamma var dryga 70 år gammal. John Russells dagbok vittnar om promenader, middagar, danstillställningar och umgänge med Penelope, hennes mamma och gifta syster Lucy under hela hösten 1825 och våren 1826.

De är förälskade det råder det inga tvivel om, men när det blir tal om äktenskap kärvar det. Johns pappa träffar Penelopes mamma och det handlar uppenbarligen om ekonomin. Efter lite motgångar görs i alla fall till sist äktenskapet upp hos en advokat i Barnstaple den 10 maj mellan Penelopes mamma och den tilltänkte maken. Den 30 maj 1826 sammanvigs John och Penelope av hans yngre bror William och de nygifta tillbringar bröllopsnatten på George Inn i Bridgewater. Nästan exakt ett år senare föder Penelope en son, som döps till John. Ytterligare ett år senare avlider lille John och begravs i maj 1828 på Iddesleighs kyrkogård. Den 23 augusti föds en andra son och han döps till Richard Bury. Trots att Penelope endast var 29 år vid hans födelse blev det inga fler barn i det sedermera 45 år långa äktenskapet.

När man läser Charles Noons bok Parson Jack Russell The Hunting Legend 1795-1883 så framkommer det att nog var Penelope viktig för Jacks jakt och hundavel, men inte på det som jag kanske hade tänkt mig. Sanningen tycks vara att de två makarna verkar ha levt två relativt separata liv. Jack arbetade som präst och det var ingen deltidssyssla, men ska man tro hans dagböcker är det jakt och umgänge som fyller hans dagar. Kort efter den andre sonens födelse förefaller det som om Penelope mest bodde med mamman på Dennington House och dit flyttar Jack först på gamla dagar och då för att ta hand om sin hustru som insjuknade fem år innan hon avled 1875.

Men utan Penelopes förståelse och överseende och framförallt goda ekonomi hade Jack knappast vare sig den jaktlegend han är idag och det är knappast troligt att vår ras fått en så tydlig utveckling redan under hans livstid. Charles Noon har läst dagböcker och brev och av dessa framgår att Penelopes förmögenhet, framförallt

bestående av omfattande landegendomar som hon ärvt av föräldrarna, bistod Jacks jakt- och hundintresse under hela deras långa äktenskap. Jakten och hundarna var ingalunda gratis och vid flera tillfällen tvingas han trots hennes bistånd skära ner på hundarna. Hans arbete som präst och sedermera kyrkoherde inbringade inte en lön som täckte de kostnaderna. Det framgår att Penelopes egendomar såldes av successivt och vid ett par tillfällen tillkallades han till Dennington för samtal med hennes mamma medan hon ännu var i livet.

Det var inte heller så att den förstföddes död förde dem från deras unga kärleks till ett kallt äktenskap – även om de levde separata liv – brev från 1870-talet visar på att det rådde stor respekt och kärlek mellan makarna. När Penelope avlider omtalar Jack henne med stor värme. Brev som Penelope skriver vittnar om att de var likasinnade – humor, glimt i ögat och skarp formuleringskonst kännetecknar språket. Visst är det litet trist att det inte finns några bilder på henne – hon som investerade så i vår ras tidiga avelsarbete. Desto roligare då att man kan ta del av hennes brev och penna och få en känsla av att hon var en skärpt kvinna med härlig humor. Parson Russellterriers välgörerska Penelope Inledon Bury, Mrs John Russell.

AV: ANNICA ANDERSSON

PARSON EN HISTORISK RUSSELL SAMMANFATTNING TERRIERS

av Ruth Hussey-Wilford

DET HÄR ÄR EN kortfattad historik över parsonrasen sammanställd av Ruth Hussey-Wilford inför ett uppfödarseminarium.

Som många vet var Ruth här och dömde på Parsonspecialen 2004. Hon presenterades i Newsletter 2/2004. Men i kortthet bör man berätta att Ruth Hussey-Wilford är själv en av nyckelpersonerna i historieskrivningen om vår hundras. Hon var en av de som arbetade med att få rasen antagen av den engelska kennelklubben, hon är den engelska parsonklubben mångåriga sekreterare och ramgångsrik uppfödare under prefixet Clystlands. Hon stod Svante Frisk bi i arbetet med att grundlägga vår egen klubb och är därför naturgiven hedersmedlem i Svenska Parson Russellklubben sedan starten.

Kyrkoherden John Russell, som vår terrierras är uppkallad efter, föddes 1795 i Dartmouth, i Södra Devon, England. Han var prästson och även hans far hette John Russell. Under ungdomsåren utvecklade John ett stort intresse för jakt och medan han ännu gick i skolan, Blundells i Tiverton, och senare på Oxford, kunde det leda till konlikter med hans överordnade. Efter universitetstiden blev han så småningom kyrkoherde för församlingen i Swymbridge i norra Devon, en plats och tjänst som han förblev trogen, i nära femtio år,

till kort före hans död 1883.

Såsom brukligt var bland den viktorianska erans församlingspräster höll sig kyrkoherde John Russell med ett eget koppel av foxhounds och han var dessutom välkänd för sina arbetande foxterrier av sydvästengelsk (West country) härkomst.

Senare i livet skulle han bli en av grundarna till den engelska kennelklubben och han arbetade som domare på foxterrierutställningar.

1876 drog foxterrierklubben upp riktlinjerna för en rasstandard. Denna beskrev emellertid inte den typ av arbetande foxterrier som de flesta medlemmarna ägde, utan en betydligt mer elegant terrier. Under de kommande 25-30 åren skulle foxterrierns utseende komma att förändras. Den blev kortare i ryggen, huvudet blev längre och bröstet blev djupare så att den typ som vi kallar foxterrier idag frambringades.

Det är uppenbart att dagens foxterrier och Parson Russell Terrier är sprungna ur 1800-talets rävjagande terrierhundar och även om det inte går att leda i bevis, på grund av avsaknaden av erkända stamtavlor, att Parson Russell Terriern härstammar från dessa hundar så är det höjt över alla tvivel att många foxterrier kan härledas till kyrkoherde Russells uppfödning.

John Russell anses ha förvärvat sin första foxterrier av ett lokalt mjölbud runt 1818, medan han ännu studerade på Oxford. Hon kallades för Trump och sågs vara den vackraste terrier som John hade sett. Hon mätte 14 inches (35.56 cm) i mankhöjd och var vit med tanfärgad teckning på huvud och vid svansroten.

1862 ägde en annan engelsk präst, kyrkoherde Handy, en terriertik som kallades "Sting" och hon kom att bli den första i "familj III" som leder upp till vår samtids släthåriga foxterrier. "Sting" parades med "Tarter" och ur den kombinationen kom tiken "Groove Nettle". Det finns bevis för att 1868 föddes hos kyrkoherde Russell en tik som hette "Juddy", efter "Groove Willie" och undan "Vic". "Juddy" är anmoder till "familj I" inom dagens släthåriga foxterrier.

"Juddy" parades sedan med en son till "Grove Nettle", "Old Hornet" och från dessa föddes 1869 inom Russells uppfödning "Moss I" som senare parades med Gibson's "Bitters" (vars gammelmorfar anses ha varit dotter till en svart- och tanhane!)

Resultatet blev "Moss II" och hon i sin tur parades med "Tip II" som var Russelluppfödning och från den parningen kom "Wasp" till, som senare att ägas av Mr Thomas Wooten of Nottingham.

1883 födde "Wasp" tiken "Lill Foiler" efter en parning med en hane som hette "Young Foiler", också han en ättling till Russells "Juddy".

Undan "Lill Foiler" föddes "Carlisle Tack" och hans son "Carlisle Tyro" – än i denna dag använda som de finaste exemplen på rävjagande terriers från den tidsperioden.

Under den här tiden fortsatte uppfödningen

Carlisle Tack

och det aktliga arbetet på flera håll på den engelska landsbygden, speciellt i sydvästra England (West Country), med den typen av terrier som kyrkoherde Russell höll så högt. De är från dessa hundar som dagens Parson Russell Terrier härstammar.

Vid förra sekelskiftet grundade den sydvästengelske journalisten och framstående jägaren Arthur Heinemann "The Parson Jack Russell Terrier Club" och där tog man fram en egen rasstandard som skilde sig från foxterrierns rasstandard. Enligt en artikel i "Our Dogs" med rubriken "En monografi över foxterriern" så registrerade engelska kennelklubben "The Parson Jack Russell Terrier Club" som en av tjugoen avläggare till foxterrierklubben. Heinemann avled under det tidiga trettioåret och även om

klubben fortlevde under ledning av hans kennelassistent, Mr Harris ledning, så tynade den efter en tid bort.

1983 fick en grupp av parsonentusiaster nys om att man det fanns en plan, uppbackad av en av den engelska hundvärldens mer famösa damer, att förmå den engelska kennelklubben att erkänna Jack Russell Terrier som en ras, men då med en maximal mankhöjd på 13 inches (33 cm, övers. anm.). Hade Kennelklubben gått med på detta hade det inneburit att det högställda originalet i förlängningen skulle klassats som en blandras. Efter åtskilligt rabalder stod det klart att ingen med lågställda Jack Russells var beredd att göra några försök att motverka den här planen, så ett hastigt sammankallat möte återupplivade The Parson Jack Russell Terrier Club. Det här skedde på Lempley Stoke Hotel, nära Bath, i november 1983. En kommitté grundades och dess ledamöter utsågs. President var den nu bortgångne Vernon Bartlett, en terriexpert från Devon. Till styrelseordförande utsågs John Creed från Bannerdown Terriers som stannade i den rollen i många år för att sedermera bli ordförande i parsonklubben. Ruth Wilford valdes till sekreterare och Pauline Hancock utsågs till kassör. Det bestämdes att klubbens skulle använda sig av den rasstandard som hade tagits fram av originalklubben och man ansökte om erkännande för den hos kennelklubben, men den ansökan avslogs.

En annan orsak till att den nystartade parsonklubben var angelägen om att få sin terrier erkänd av kennelklubben var att det redan fanns indikationer på att jakten skulle stoppas och därmed skulle man förlora utställningarna för de oregistrerade terrierhundarna. Dessutom, skulle jakten upphöra i framtiden, så skulle landsbygdens behov av arbetande russellterrier avta.

Under de kommande sju åren arbetade parsonklubben för rasens erkännande, förlöjligade av somliga innehavare av stamtavleförda terrierraser, men även av det arbetande terrierfolket som befarade att Parson Jack Russellterriern skulle tappa sin arbetsförmåga om den blev erkänd. Kanske trodde de att terrierhundarna skulle läsa sin egen stamtavla och känna sig för tjugiga för att

hugga i och arbeta.

Med tiden började kennelklubben ta parsonentusiasterna på allvar och blev alltmer hjälpsam. Tre personer förtjänar särskilt omnämnande för deras tålmod och tillgänglighet. Det var ytterst sällan man inte fick svar på de mest enkla frågor av dessa gentlemän. Parsonklubben kommer alltid känna tacksamhet gentemot ordförande för den engelska kennelklubben, den nu bortgångne Mr John McDougall, tidigare sekreteraren, major Sinnatt och Mr Davies på registreringsavdelningen för det är högst troligt att utan deras ovärderliga hjälp och understöd så hade inte parson blivit erkänd som ras.

1989 godkände kennelklubben de stamtavlor som parsonklubben hade förtecknat under en rad år och i januari 1990 blev "The Parson Jack Russell" officiellt erkänd. Tillkännagivandet i the Kennel Gazette löd "Kennelklubbens generalförsamling har erkänt Parson Jack Russell Terrier, en variant av foxterriern, för registrering." Den åtföljdes av rasstandarden, en utökad version av Heinemanns standard, men fortfarande endast interimistiskt godkänd.

Hösten 1990 erkändes The Parson Jack Russell Terrier Club av den brittiska kennelklubben som en rasklubb för registrerad ras. Till att börja med stod parson listade som "sällsynt ras" i samband med utställningar hos den brittiska kennelklubben, men det dröjde inte länge förrän ett flertal hundföreningar erbjöd egen klassning.

Clystlands Tangle

Den första parson som vann något betydande var Clystlands Tangle som vann terriergruppen i en Open Show i Hereford och senare samma år vann han en utställning i Birmingham och

blev därmed den förste parson som deltog i terriergruppen i en championutställning. Tangle är genom sin moder ättling till John Grey-Hodders hundar, som enligt legenden gick tillbaka till kyrkoherde John Russells uppfödning så det var verkligen i sin ordning

att det var han som vann!

Parson visades på Crufts första gången 1991 och domaren Mr Allan Small hade 35 hundar att bedöma. Hans vinnarhund utsågs till Blencathra Badger, ägd av Paul Ross. Badger hade fötts upp i USA och när Paul återvände till sitt hemland England tog han Badger med sig. Paul återvände till USA åtskilliga år senare och med honom Badger.

1997 fördes parson från listan med sällsynta raser och kunde därmed komma i fråga för Challenge Certificates (CC). Den första gången det kunde ske var på Crufts. Ruth Wilford var den som gavs det ärofyllda uppdraget att döma rasen, med 87 hundar anmälda vid detta högtidliga tillfälle. Den hanhund som fick CC var Cassacre Boatswain, uppfödd och ägd av Cass Samways. Senare nådde han championat. Tiken som fick CC och blev BIR var Tina och Mark Allens Winnie the Witch of Hardytown, uppfödd av paret G.T. Burgess. Winnie skulle senare bli rasens första champion.

Cassacre Boatswain

Rasens tillskyndare växte snabbt såväl i Storbritannien som på omgivande kontinenter. Det finns många parson registrerade i Finland, Norge, Sverige, Danmark, Tyskland och i Nederländerna och rasen sprider sig nu i till hela Europa. Stora antal parson återfinns i USA, till stor del med samma rasstandard som i Storbritannien, men var länge kända

som Jack Russells trots att de registrerades i den amerikanska kennelklubben! Hur som helst, man gick så småningom med på att de ska kallas "Parson Russell Terrier" och den ändringen genomfördes i april 2003. I många länder inklusive Australien, Canada och Sydafrika visas intresse för parson.

En komplikation för allmänheten är att i och med ambitionen att skilja en parson från en jack russell så ansökte den engelska parsonklubben hos den brittiska kennelklubben att få ta bort ordet "Jack" från vårt rasnamn. Efter år av korrespondens och diskussioner accepterade kennelklubben detta. I juni 1999 publicerade man förändringar i rasstandarden och samtidigt ändrades namnet på vår terrier till The Parson Russell Terrier.

En PRT är inte vad allmänheten ser som en "Jack Russell", en cylinderformad hund med avsågade ben. Det är en balanserad terrier med en smidig kropp, som man kan spanna. Bröstmåttet är det allra mest viktiga eftersom

Winnie the Witch of Hardytown

en hund som är större än en genomsnittligt dubbelt handomfång över bröstet är för stor att följa efter en räv ner i de förträngningar som räven kan klämma sig förbi. Idealhöjden för en hanhund är 35 centimeter och för tiken 33 centimeter. En parson ska framstå som balanserad och ska också kännas balanserad om man lyfter upp den, med en hand, under

bröstkorgen. En hund i denna storlek skall kunna gå under jord och orka hänga med högbenta hounds under en hel dag. Pälsen skall vara antingen slät, broken eller sträv.

Även om parson utvecklades för att jaga räv är det en väldigt mångsidig hund med en intelligent hjärna som behöver hållas väl upptagen. Den är alldeles utmärkt nöjd med att vara en sällskapshund så länge den inte blir uttråkad!

Många parson har blivit utställningshundar, men ändamålet för vilken rasenskapades var rävjakten. Det är av yttersta vikt att dessa arbetsegenskaper bevaras eftersom, om så inte sker – kommer den ursprungliga typen av terrier att gå förlorad och år av uppfödning är bortkastad. När rasstandarden togs fram var varenda punkt med av skäl som vi måste hålla fast vid. Många av dem garanterar att terriern ska behålla sin arbetsförmåga och att den ska vara förmögen att överleva i ett sådant läge. En felaktig päls, ett dåligt temperament, en inkorrekt konstruktion eller för liten eller för stor storlek bidrar alla till att till att förkorta livet i en terriers normala arbetsförhållande.

När en parson uppträder i ringen måste domaren först och främst betänka att detta är en arbetande terrier. Är hunden korrekt i typ, struktur och storlek och har andra attribut som underlättar dess arbetande förmåga så är den kvalificerad för att belönas med ett pris!

Det är en ära och ett ansvar att döma och en uppgift som man inte ska ta lätt på!

Ruth Hussey-Wilford
oktober 2001, reviderad 2003.

Artikeln är en repris från NL 2005.
Bilderna är hämtade från den engelska parsonklubbens ordförande Kevin Moores fina bildsamling.

Översättning: AA

An update

IT IS HARD TO BELIEVE THAT TWENTY YEARS HAVE PASSED...

...since the Kennel Club first recognised our breed on January 9th 1990. That recognition came after years of hard work by many people, primarily Ruth Hussey Wilford, but recognition was not the end of their work - it was just the beginning.

Looking back, it is clear that those years have seen both the advantages and possibly the disadvantages of registration as the breed has progressed through the show world. The guiding principle of registration was that the Parson Russell Terrier is a variant of the Fox Terrier. In the eyes of the Kennel Club it was seen as the introduction of a Working Terrier into the show world. The opening paragraph of our Club rules states "the breeding of Parson Russell Terriers of the correct type and working qualities and judging them at shows according to the Kennel Club Breed Standard". It's against these criteria we must now judge how honest and faithful we, as breeders, exhibitors and judges, have been towards our breed.

SHOWDOGS

Sadly, and I can only speak for Great Britain, many of the qualities needed to make an efficient working Parson Russell Terrier are

being sacrificed in the pursuit of the more "showy" terrier. The upright front, the over stretching of the rear end and the lack of the rise over the loin are all being sacrificed to this end. But, probably the saddest loss is in the movement of the terrier. Now we see the short mincing steps of the terrier "strung up" on a tight show lead instead of the flowing, ground covering movement of the running terrier. The Parson Russell Terrier is a moderate dog, not one prone to exaggeration in any way.

It may seem to the reader that all is going wrong but that is not so. The breed is still in its infancy in the show world and mistakes are bound to have been made by breeders, exhibitors and judges. Today in the ring there is a very distinct terrier compared to the very early shows days of the 1990s. To help ensure that this continues in the future, the Kennel Club, in association with the UK breeds clubs, has expanded the Breed Standard, and I hope has defined our terrier more clearly and have given a greater indication of "type"

HEALTH

Disease in any breed is always a problem

and can only be solved by honesty and frankness on the part of breeders sharing information when problems arise. We have been fortunate that this year the Animal Health Trust has been able to identify the gene responsible for Primary Lens Luxation and that now they have produced a test for the gene. Now, by rigorous testing of breeding stock and judicious breeding plans, the breed, in the show world, can be free of this condition within a few years. Similar work is being done on Ataxia and we hope that that will lead to a successful outcome as well.

However, increased knowledge brings with it the responsibility of even more careful breeding plans which do not reduce the gene pool and thus the diversity of the terrier. Some people will argue that the numerical dominance of one or two breeders throughout the years has already reduced the diversity, so we should not let this latest challenge take us further down that path.

Within twenty years of Parson John Russell's Fox Terriers entering the Kennel Club show world, he commented that he had difficulty in recognising the dog in the show ring as

the working terrier he had bred and used in the hunting field. Perhaps when we take a terrier in the ring, we should ask ourselves, whether John Russell if he were standing at the ringside would be satisfied with the terrier on the end of our lead.

With that thought in mind, may I wish the members of the Swedish Parson Russell Terrier Club a Merry Christmas, a Happy New year and good luck for the future.

/Kevin Moore ■

Kevin Moore has served on the Committee of the Parson Russell Terrier since 1995 & was Chairman of the Club for nine years & is now President of the Club. Mr Moore & wife has owned PRT's since 1962.

Årsmötekallelse 2010

Medlemsmöte och Årsmöte
- den 13 & 14 februari -
på Eksjö Camping & Konferens i Eksjö

MEDLEMSMÖTE

Medlemsmöte på lördagen kl. 13.

Inleds med gemensam lunch kl 12. Dagens innehåll är under planering och hålltider och innehåll meddelas längre fram.

På lördag kväll en gemensam middag och prisutdelning av Årets Parsondiplom.

Anmälan

Med hänsyn till planläggningen av medlemsmötet (fika mv.) och bokning av middag på lördag kväll och lunch på söndagen kontakta:

Lene Nordström
Saleboda 1461
37034 Holmsjö
0455 97208
nordstrom@kna.se

ÅRSMÖTE

Årsmötet på söndagen kl. 10.

Motionerna till årsmötet kan läsas i detta nummer av NL, kommer också på hemsidan inom kort. Verksamhets- och revisionsberättelse utdelas på plats och publiceras på hemsidan efter årsskiftet.

Gemensam lunch på söndag

Rumsbokning

För bokning av rum kontakta Eksjö Camping och Konferens senast 15 januari 2010 (klubben har reserverat allt boende till denna dato, därefter gäller ordinär bokning)

Eksjö Camping & Konferens
Prästängsvägen 5
S-575 36 EKSJÖ
+47 (0) 381-395 00
info@eksjocamping.se

- alla medlemmar hälsas varmt välkomna! -

Klubbens valberedning föreslår Moa Casselstad (tidigare Björnsson) som suppleant som fyllnadsval i nästa version av klubbstyrelsen som ska väljas på årsmötet i januari. Moa och hennes familj har tre parson - som heter Trollpackans Baryton "Pricken" 8 år, Trollpackans Olliga Olivia "Vilya" snart 4 år, Trollpackans Yviga Yrsa "Yra" 1½ år tillsammans med Sofie

Dahl och så har vi i familjen en mellanPinscher som heter Arcan, han blir snart 2 år.

Hur gick tankarna du när du fick frågan från valberedningen?

Det var jättekul att få frågan att vara med styrelsen. Kändes väldigt bra och jag hoppas att jag har något bra att tillföra.

Hur ser din erfarenhet av föreningsliv och styrelsearbete ut?

Jag har ingen erfarenhet alls men ser det som ett bra tillfälle att lära mig och förhoppningsvis kunna tillföra

något till klubben.

Har du en specialkunskap som du känner kommer väl till pass i styrelsearbetet?

Jag tycker om att diskutera och talar gärna om min åsikt och är öppen för andras åsikter och tankar. Ska man komma någonstans så måste man vara öppen för allt och både våga stå på sig och ändra sina åsikter om så behövs.

Finns det någon parsonfråga som känns angelägen för dig lyfta fram?

Just nu funderar jag mycket på hälsan i rasen och utvecklingen i aveln. Så det vill jag gärna lyfta fram.

Vad tror du om parsonåret 2010?

Jag tror att det kommer att bli ett bra år, jag hoppas på att få se nya bra förmågor både i ringarna och utanför. Det är alltid lika spännande att se hur föregående års valpar har utvecklats.

Viktig parsonfråga som du vill verka för på litet sikt?
Oj, det finns så mycket som jag funderar på när det gäller

Valberedningens förslag till ny styrelse

Tack för era inkomna förslag till ny styrelse 2010. Nedan presenteras den styrelsesammansättning som vi inom valberedningen föreslår årsmötesdeltagarna att välja. Av de nedanstående är det endast de två suppleanterna - **Tommy Andersson** och **Moa Casselstad** - som är nya. Dessa presenteras nedan. På revisorsposterna blir det så att Mats Skarfors som varit ordinarie revisor har bett att få vara revisorssuppleant. Där har vi inte lyckats hitta en ersättare varför posten står som vakant.

Ordförande	Lene Nordström	Ordf. väljs på ett år
Ledamot	Anja Månström	Vald till 2011
Ledamot	Silvana Schiöler	Vald till 2011
Ledamot	Anne-Marie Stenberg	Vald till 2011
Ledamot	Anette Ahlgren	Föreslås väljas till 2012
Ledamot	Maria Bergenholt	Föreslås väljas till 2012
Ledamot	Linda Husberg	Föreslås väljas till 2012
Suppleant	Tommy Andersson	Föreslås väljas till 2012
Suppleant	Moa Casselstad	Fyllnadsval 2011
Revisor	Ulrika Gleisner	Revisorer väljs 1 år i taget
Revisor	Vakant	Revisorer väljs 1 år i taget
Revisorssuppleant	Liselott Rantanen	Revisorer väljs 1 år i taget
Revisorssuppleant	Mats Skarfors	Revisorer väljs 1 år i taget

Ny valberedning utses av årsmötet. Lokalt aktivitetsansvariga, avelskommitté, rasinformatörer, redaktörer för hemsida och Newsletter, MH-ansvarig och jaktkommitté utses av styrelsen.

Sammanställande	Ledamot	Ledamot
Britt Pereira	Cilla Bergman	Anne Karlsson
britt.pereira@gmail.com	cilla.bergman@telia.se	frokenfrakens@hotmail.com
Tel. 08-839773	Tel. 019-454011	Tel. 0911-68566

rasen, men jag får nog säga hälsöfrågor här med.

Vad är det bästa med att leva med parson?

ALLT! Jag älskar mina Russlar och skulle aldrig kunna tänka mig ett liv utan en i hemmet. En Parson har allt som jag någonsin kunnat önska mig i en hund, dom ger allt och lite till.

Klubbens valberedning föreslår Tommy Andersson som suppleant som fyllnadsval i nästa version av klubbstyrelsen som ska väljas på årsmötet i januari. Tommy och hans familj har en parson - som heter Micco och är två år gammal.

Hur gick tankarna du när du fick frågan från valberedningen?

Jag kände mig hedrad över att få möjlighet att representera en så aktiv och trevlig rasförening.

Hur ser din erfarenhet av föreningsliv och styrelsearbete ut?

Jag har arbetat i flera olika föreningar genom åren.

Det började, då barnen var hemma, i idrotten bl.a. ishockey och fotboll. Senare i medelåldern var jag aktiv i välgörenhetsorganisationen Lions Club och nu arbetar jag för ryttarföreningen i Strängnäs.

Har du en specialkunskap som du känner kommer väl till pass i styrelsearbetet?

Organisera och genomföra olika projekt

Finns det någon parsonfråga som känns angelägen för dig lyfta fram?

Göra Parsonhunden mer känd som ras.

Vad tror du om parsonåret 2010?

Att det går bra för vår Micco vid utställningarna och han någon gång blir champion.

Viktig parsonfråga som du vill verka för på litet sikt?

Att parsonföreningen har kraft att verka för viktiga frågor i framtiden.

Vad är det bästa med att leva med parson?

Att han håller igång och alltid glädjer husse och matte. ☐

Motioner till årsmötet 2010

Motion, motivering och styrelsens beslut

1 Motion om hedersledamot

Ur klubbens stadgar:

§ 6. HEDERSLEDAMOT

Årsmötet kan efter förslag av enhällig styrelse kalla till hedersledamot den som på ett utomordentligt sätt främjat rasen.

Undertecknad förslår att Svenska Parson Russell terrierklubbens webbredaktör, Lena Östman - som nu efter åtta år har begärt att få lämna över till en ersättare - ska hedras genom att erbjudas att bli klubbens andra svenska hedersledamot.

Motionen inskickad av
Annica Andersson

Motivering:

Lena Östman har inte endast, med högsta tänkbara frekvens, uppdaterat den hemsida som hon har byggt för vår klubbs räkning. Hon har hållit dess innehåll i fast hand och inte låtit oss hemfalla åt titelrabblande och superlativer. Hemsidan har varit vår främsta PR-aktivitet utåt för rasen, inte minst tack vare dess måttfulla och matnyttiga informationsflöden och en rad funktioner. Hemsidans kvalitet är omtalad och den får ofta beröm från syskonklubbar och från SvTek och SKK:s funktionärer. Lena Östman har satt sig in i klubbens arbete och successivt byggt ut funktionaliteten på hemsidan så att den ska vara en verktygslåda för det interna klubbarbetet, avelsplaneringen och för presumtiva valpköpare. CK-boken får betraktas som Lenas webmästarstycke, så till den grad lyckat att Norges Terrierklubbs hemsida för rasen i Norge kopierade den. Vi har dessutom fått ett discussionsforum, medlemsidor med inloggning, ett dokumentarkiv samt ett medlemsregister som väsentligt underlättar för klubbens medlemmar och funktionärer.

Få kan konkurrera med Lena Östman att på ett så utomordentligt sätt ha främjat rasen.

Jag hoppas att styrelsen i endräkt och i stadgarnas paragraf 6 kommer att kalla Lena Östman till hedersledamot av Svenska Parson Russell terrierklubben.

Styrelsen:

En enig styrelse bifaller motionen

2 Motion med förslag på en ny regel för vår rasklubb och valpförmedling HD-status på avelsdjuren.

HD- status på avelsdjuren är idag bara en rekommendation i vår rasklubb på SPRTK klubbens valpförmedling. Men nu föreslår jag det som en regel i rasklubben och på SPRTK:s valpförmedling, för de uppfödare/medlemmar och för de medlemmar som har endast 1-2 valpkullar och som vill annonsera under "Parningar – Valpar –Foder och Vuxna hundar.

Motionen inskickad av
Britt Pereira
2009-11-01

Motivering:

Min motivation till detta förslag är att förebygga så att rasens hälsostatus även i framtiden bibehålls frisk och sund.

Kommentarer:

Förslag på regel till att båda avelsdjuren är HD-röntgade med A, B eller UA .

Uppfödaren/medlemmen får endast använda sig av Svenska Parson Klubbens Valpförmedling om denna regel efterföljs.

Styrelsen:

En enig styrelse avslår motionen

3 Motion med förslag på rekommendation eller regel för vår rasklubb och valpförmedling om Patella-status på avelsdjuren.

Motionen inskickad av
Britt Pereira
2009-11-01

Motivering:

Min motivation till dessa förslag är att förebygga så att rasens hälsostatus även i framtiden bibehålls frisk och sund.

Kommentarer:

Förslag på Rekommendation

1. Mitt förslag 1, är att rasklubben / och valpförmedlingen har en rekommendation på att avelsdjuren är Patella undersökta UA vid parning.

Förslag på Regel

2. Mitt förslag 2, är att rasklubben och valpförmedlingen har som regel att avelsdjur är Patelleundersökta UA vid parning.

Uppfödaren/medlemmen får endast använda sig av Svenska Parson Klubbens Valpförmedling om denna regel efterföljs.

Styrelsen:

En enig styrelse avslår motionen då den är felställd

4 Motion med förslaget att variera plats för SPRTK årsmöten

Till styrelsen att ta upp på Svenska Parson Terrier klubbens årsmöte i februari 2010

Mitt förslag är att variera plats för SPRTK årsmöten till platser lite högre upp i landet som t.ex Linköping, Västerås, Uppsala eller Gävle fr.o.m år 2011 och i framtiden, och inte bara ha årsmötena i Småland varje år, så även de medlemmar som bor i norra Sverige också ska kunna ha möjlighet att komma till klubbens årsmöte.

Motionen inskickad av
Britt Pereira
2009-11-01

Motivering:

Min motivation till denna motion är att det numera finns fler medlemmar norr om Stockholm som inte har möjlighet och ej heller ha råd med dyra re-sekostnader som det blir den långa vägen ända till Småland och tillika uppehälle och matkostnader i 2 dagar. Därför föreslår jag att styrelsen ändrar plats till de ovan föreslagna.

Styrelsen:

En enig styrelse avslår motionen

5 Motion om att ta bort poängen från "Lilla Specialen" från "Årets Parson"-listorna.

Undertecknad föreslår att poängen från "Lilla Specialen" ska tas bort från beräkningen av "Årets Parson"-listorna med start 2010.

Motionen inskickad av
Anette Ahlgren
2009-10-26

Motivering:

Motionen motiveras med att poängen på "Årets Parson"-listorna skall vara från officiella tävlingar i Sverige, en enda inofficiell tävling anser jag ha skäl att vara undantagen denna regel, och det är Parsonspecialen – där vi har en rasspecialist som bedömer våra hundar.

Kommentar: Naturligtvis kan vi fortsätta att ordna "Lilla Specialen" om vi vill, men jag tycker inte att den ska ingå i vår poängberäkning på "Årets Parson"-listorna.

Styrelsen:

Styrelsen bifaller motionen med rösterna 5-2

6 Motion om införande av ny klass på Parsonspecialen.

Undertecknad föreslår införande av parklass på Parsonspecialen. En hanhund & en tik med samma ägare visas samtidigt av en handler.

Motionen inskickad av
Anette Ahlgren
2009-10-26

Motivering:

Parklass (Brace) förekommer ibland på utställningar utomlands (tex WDS i både Stockholm-08 och Bratislava-09. Dansk Terrierklub har det ofta på sina officiella tävlingar) och är en trevlig tävlingsform som går ut på att en handler samtidigt visar en hanhund och en tik (med samma ägare). Man visar hundarna i "ett" koppel så att de går sida vid sida och bedömningen går ut på att de ska upplevas som en hund.

Kommentar:

Läs mer på http://kennet.skk.se/download/wds/pdf/regler/BedomningsreglerWDS_SV.pdf

Urklipp från ovanstående länk:

22. Parklass (brace). Denna klass är öppen för en hanhund och en tik, av samma rasvariant (härlag och storlek), med samma ägare. Båda i paret deltagande hundar ska vid aktuell utställning vara bedömda i officiell klass och får därvid inte ha tilldelats Diskvalificerad eller KEP. I denna klass tillämpas konkurrensbedömning (placering 1-4). Inga kritiker skrivs. Paretets genomsnittliga kvalitet ifråga om enhetlighet i typ och helhetsintryck är avgörande framför de i paret ingående hundarnas enskilda kvalitet. Bästa parklass tävlar vidare i finaltävlingarna.

Styrelsen:

Styrelse bifaller motionen med rösterna 5-2

7 Motion om styrelsens geografiska spridning.

Undertecknad föreslår att valberedningen i möjligaste mån skall arbeta för att få en god geografisk spridning på styrelsen med ledamöter från norr till söder.

Motionen inskickad av
Anette Ahlgren
2009-10-26

Motivering:
Styrelsens ledamöter 2009 har varit koncentrerade till de södra delarna av Sverige trots att vi har ett ganska stort medlemsantal även i norr.

Styrelsen:
Styrelsen bifaller motionen med rösterna 5-2

8 Motion om krav på grytmerit för erhållande av certifikat på utställning i Sverige.

Undertecknade föreslår att Svenska Parson Russell Terrierklubben under 2010 och framåt skall verka för en ändring i Svenska Kennelklubbens championatsregler för Parson Russell Terrier så att officiell grytmerit krävs för erhållande av certifikat på utställning.

Det vill säga att certifikat endast skall delas ut till hanhund respektive tik med dokumenterad grytmerit, vilket innebär "J" – alltså minst ett godkänt grytanlagsprov i Sverige, eller motsvarande som berättigar hunden till ett WCC (Working Class Certificate) i annat land.

Motionen inskickad av
Anette Ahlgren
Malin Bouvin
Willy Holmqvist
Linda Husberg
Katarina Johansson
Lena Nilsson Ek
Monica Olsson Bäck
2009-10-30

Motivering:
Motiveringen är att Parson Russell Terrier i grunden är en arbetande, grytgående ras och för att säkerställa att detta bevaras bör grytproven vara en naturlig del i varje uppfödarens mål. Det blir även ett sätt att säkerställa att hundarnas storlek och arbetslust inte påverkas negativt.

För den händelse att grytproven skulle komma att förbjudas i en framtid, ser vi inte ett problem, då går det att åter få till stånd en regeländring – eftersom om förutsättningen för ett championat försvinner eller ändras, så går det att revidera

reglerna för detta även innan giltighetstiden för regelverket gått ut.

Kommentar:
För att underlätta det administrativa för ringsekreterare, domare och annan utställningspersonal skulle man kunna dra denna motion ytterligare ett steg genom att ta beslutet att certifikaten skall delas ut till hundar som deltagar i jaktklass, då det är ett krav på officiell grytmerit eller WCC för att få anmäla hunden i denna klass. Detta beslut överläts till styrelsen att ta för den händelse att motionen bifalles.

Styrelsen:
Styrelsen avslår motionen med rösterna 5-2

9 Motion om att tillåta jaktmeriterade utställningschampions deltagande i jaktklass på utställning.

Undertecknade föreslår att Svenska Parson Russell Terrierklubben under 2010 och framåt skall verka för en ändring i Svenska Kennelklubbens utställnings- och championatsregler för Parson Russell Terrier så att grytmeriterade utställningschampions även äger rätt att anmälas och ställas ut i bruks-/jaktklass.

Enligt de gällande reglerna får man endast anmäla en svensk utställningschampion i championklass (eller i veteranklass om den är över 8 år), oavsett om den har officiell merit för jaktklass eller inte.

Motionen inskickad av
Anette Ahlgren & Lena Kjempengren
2009-10-31

Motivering:
Motiveringen är att det bör vara hundägaren som avgör vilken klass hunden ska ställas ut i om den har meriter till flera klasser. Jfr Norsk Kennelklub som tillåter att norska utställningschampions också får ställas ut i bruks-/jaktklass.

Kommentarer:
Urklipp från SKK's Utställnings- och championatsbestämmelser: 35. Championklass, 15- månader (chkl). Denna klass är öppen för hund som erhållit internationellt, svenskt eller annat av SKK godkänt nationellt utställningschampionat. Hund som erhållit svenskt utställningschampionat får anmälas endast i championklass eller, om hunden senast dagen före utställningens början uppnått 8 års ålder, alternativt i veteranklass 31. Bruks- resp. jaktklass, 15- månader (bkl/jkl). Denna klass anordnas för raser för vilka det finns rassetypiska prov och är öppen för provmeriterad

11 Motion om nya grytprovsregler

Jag föreslår att SPRTK inför nästa regelrevidering av grytprovsreglerna tar med sig följande till Svenska Terrierklubben:

För SJ(gs)Ch krävs
Ett godkänt grytanlagsprov sprängare eller förliggare. Två godkända grytjaktprov sprängare utdelade för två domare. Lägst 2:a pris vid kvalitetsbedömning efter 15 månaders ålder på utställning.

För SJ(gf)Ch krävs
Ett godkänt grytanlagsprov sprängare eller förliggare. Två godkända grytjaktprov förliggare utdelade för två domare. Lägst 2:a pris vid kvalitetsbedömning efter 15 månaders ålder på utställning.

Motionen inskickad av
Anneli Westerlund

Motivering:
Grytjaktchampionatet är det som i jämförelse med andra jaktchampionat är lättast att erövr. Största delen av championatet kan dessutom göras i provgrytet och inte i skogen. För att öka legitimiteten av en grytjaktchampion är en hund värd sin titel önskar jag att det blir två jaktprov. I och med att galler infördes mellan hund och grävling i provgrytet, är det svårt att urskilja för skarpa eller för feqa individer.

Att köra en hund onödigt mycket i provgrytet kan också invagga hunden i falsk säkerhet, vilket gör att hunden efter ett godkänt GA-prov ska beredas möjlighet att starta på valfritt grytjaktprov direkt och snabbare komma ut på riktig jakt. Detta medför också att trycket på provgryten, lokalklubbarna, funktionärerna och framförallt grävlingarna minskar.

Vår roll är att värna om grytjakten och provgrävlingarna på bästa sätt. På många ställen finns det fler hundar som vill gå prov än de som kan beredas plats. Hunden får sin titel J och kan starta i jaktklass på utställning och får ändå träna på att möta ett rovdjur under ordnade former. Det skulle också innebära en större valmöjlighet när man går ut med en domare i skogen att hitta provbart vilt om man är intresserad av att bli dubbel jaktchampion, dvs både sprängare och förliggare.

Grytjaktprovet skulle på detta vis närma sig andra jaktchampionat genom att faktiskt utföras till största del i skarpt läge och anlagsprovet skulle bli det namnet säger, ett prov för att kontrollera om hunden har anlag att bli en bra jakthund och har en bra storlek för detta ändamål.

hund som senast dagen före utställningens början uppnått 15 månaders ålder. Av kapitlet "särbestämmelser" framgår för respektive grupp, vilka raser som berörs och vilka provmeriter som krävs. För samtliga terrier gäller följande krav för deltagande i jaktklass: Godkänt grytanlagsprov. Utlandsägd hund som innehar working class certifikat (wcc) äger rätt att deltaga i jaktklass.

I NKK's regelverk har man två alternativ i bruksklass, där Parson hamnar under alternativ II: 11.7 Bruksklass (fra 9 mnd) Klassen er åpen for: 11.7.2: Alt II: Hund (også NUCH) som er premiært eller har bestått rasespesifikk bruks-/jaktprøve kan delta i klassen. Gjelder følgende raser: /. Gruppe 3: Border terrier, fox terrier glatthåret og ruhåret, jack russell terrier, lakeland terrier, parson russell terrier, tysk jaktterrier, welsh terrier. /.

Styrelsen:
Styrelsen avslår motionen med rösterna 4-3

10 Motion om karaktärsprov i gryt

Jag föreslår att SPRTK när de framför sina åsikter till Svenska Terrierklubben i samband med nästa regelrevidering av grytprovsreglerna önskar att grytkaraktärsprovet avskaffas.

Motionen inskickad av
Anneli Westerlund

Motivering:
Jag anser att det är ett prov som saknar mening av följande orsaker:

- Det finns inga förträngningar i grytet, stora hundar sorteras ej bort.
- Hunden får stödjas av sin förare och skulle rent teoretiskt kunna klara av sitt prov om den kan skälla på kommando.
- Hunden erhåller ingen merit eller avelsutvärdering när den klarat av sitt prov.
- Det ökar trycket på de provgrytet som finns ute i landet, där det i vissa delar av Sverige saknas platser på prov.
- Det sliter i onödan på de grävlingar som finns tillgängliga att träna och gå prov på.
- Provet säger ingenting om hundens duglighet i gryt, eller som avelshund och medför inte heller att den på något sätt kan sägas vara jaktmeriterad eller få starta i jaktklass på utställning.

Styrelsen:
En enig styrelse avslår motionen

Kommentarer:

- Hund startar på grytanlagsprov tills den har klarat ett GA-prov, valfritt att starta som förliggare eller sprängare. Sedan är den ej berättigad att starta på fler GA-prov. Parson russell terrier erhåller som tidigare titeln J för godkänt GA-prov.
- Hunden blir i och med sitt godkända GA-prov berättigad att starta på valfri sorts jaktprov, dvs oavsett om hunden har ett förliggare- eller sprängaranlagsprov, är den berättigad att starta på valfritt jaktprov, sprängare eller förliggare.
- För att bli jaktchampion sprängare krävs valfritt GA-prov, samt två godkända jaktprov sprängare, plus nuvarande utställningsmerit.
- För att bli jaktchampion förliggare krävs valfritt GA-prov samt två godkända jaktprov förliggare, plus nuvarande utställningsmerit.

Styrelsen:

En enig styrelse avslår motionen

12 Motion om nya championatregler för parson russell terrier

Jag föreslår att SPRTK medverkar till nya utställningschampionatsregler för parson enligt nedanstående:

- Tre certifikat i Sverige utdelade av minst två domare. Ett certifikat ska ha utdelats efter att hunden fyllt 24 månader.
- Utöver detta krävs ett godkänt grytanlagsprov.
- Utlandsägd hund ska inneha working class certifikat (wcc) för att kunna bli svensk utställningschampion.

Motionen inskickad av
Anneli Westerlund

Motivering:

På så vis kommer vi med större sannolikhet kunna behålla och utveckla parson som en arbetande hund av rätt storlek och med ett för rasen korrekt arbetsintresse.

Kommentarer:

- För att bli svensk utställningschampion krävs att hunden har minst ett godkänt grytanlagsprov. Hundarna tar sina cert på nuvarande sätt men måste innan championatet blir godkänt ha klarat ett godkänt grytanlagsprov.
- Hundar blir fullcertade på nuvarande vis, men kan inte erhålla utställningschampionatet innan de har ett godkänt GA-prov.
- En fullcertad hund som har uppnått sina utställningsmeriter för utställningschampionatet kan inte ta fler cert på utställning, utan dessa vandrar vidare enligt nuvarande modell. Den hindrar alltså

inte andra hundar från att ta cert men måste vänta på sitt championat till dess att godkänt GA-prov är avklarat om det inte redan är gjort.

Styrelsen:

En enig styrelse avslår motionen

13 Motion om freestyle till Årets parson listorna

Freestyle är sedan två år tillbaka en officiell gren i Sverige. Därför anser jag att även denna tävlingsform borde finnas med på Årets parson, likställt med lydningen. Jag önskar därför att SPRTK sätter ihop en poängberäkningslista även för Årets freestylehund.

I freestyle tävlar man i tre klasser, klarar man uppflytningspoängen är det frivilligt att flytta upp sig en klass eller tävla kvar och uppnå ett freestylediplom, liknande reglerna i lydningen. I högsta klassen, klass 3 tävlar man om brons, silver eller guldpoäng och där uppnås sedan dessa titlar.

Motionen inskickad av
Anneli Westerlund

Styrelsen:

En enig styrelse bifaller motionen

EN RIKTIGT GOD JUL
OCH EN GOD FORTSÄTTNING PÅ DET NYA
ÅRET ÖNSKAR VI PÅ
DELSBOSTINTANS KENNEL.

DECEMBER på G!

KRÖNIKÖR Anne-Marie Stenberg

Jag fick en dejavu-upplevelse idag under hundpromenaden. En koltrast satt och joddlade en koltrastsång, på en trädgren i parken.

-Hej hugade spekulantbrudar! Här har ni en ball kille, snygg och väldigt singel just nu, exakt precis i denna timme.

Snabba på om ni vill ha en superdejt!

Vad var nu detta? Är det redan mars??? Låg jag i koma under vintern? Fick jag några julklappar?? Hur mycket är klockan? När hjärncellerna hade mobiliserat om sig i raka led igen, så fattade jag, att koltraststackarn glömt att ställa om till vintertid. Tänk hur det kan bli ibland.

Vi har flyttat...

taxen och jag, ut från stan och in i en mindre stad, nämligen SOLNA STAD. Vi bor högt upp (8tr) och har en vanlig balkong plus en Fransk balkong, 2-dörrars med rutorna ända ner

till golvet och med utsikt över AIK:s högberg Råsundastadion.

Herregud! Det känns som man bor i ett torn, ett ointagligt boende och granne med Pärleporten. Jag har även fullkoll på vädret. Man kan se när regnet faller över Täby och solen skiner över Globen, på en och samma gång. Hundbäddar står framför Franska balkongen och alla jockar som hälsar på, sitter med nosen tryckt mot glaset och kollar fåglar, hundar, människor bilar och...

...KANINER!!!

Kaniner, kaniner och åter kaniner. En och en annan ekorre och kaniner. Hur ska en nyfiken hund kunna koncentrera sig på kroppsliga behov, när naturen erbjuder himmelska fröjder, som ormen i Paradiset? Det är bara att promenera på och se glad ut, med en hund vars ögonglober hänger oroväckande långt ut. Till slut orkar inte hundens blåsa

och tarm hålla på sig längre, utan får helt enkelt ge med sig. Thats Life! Jag tränar lite "Inte äta kanin idag" när jag är ute ensam med taxen. Det går halvbra och jag får henne ibland att bryta hennes "jag ska bara ta en Kalle Kanin" och komma med mig istället. Har vi Parsonkompisar med oss, så är det helt kört. FÖRSTEN ÄTER KANINEN !!!, är vad som gäller. Något som är svårare att träna bort, är att få taxen att sluta äta kaninpraliner. Nyutskjutna är givetvis godast och dessa kommer man bäst åt genom att skrämma kaninerna, så de helt enkelt pruttar på sig. Färskt är bäst!

Det finns andra hundar, vars ägare lär hunden att slåss för att döda katter och hundar. Har de ingen mjukvara att tillgå, så tränas hundarna att hoppa upp på träden

och hugga sig fast i grenarna, som oftast går av, och till slut slita barken av trädet. Dessa hundägare är lite ljusskygga, så de tränar helst i nattens mörker. Ett träd i hundgården, hade hela stammen uppfläkt. Det såg ut som om 10 Grizzlybjörnar vässat klorna på trädet och sedan försökt äta upp det. Trädet dog efter en månad och sågades ner.

Ja, ja, man slutar aldrig att förvånas. På 60-talet kämpade djurorganisationer med att få igenom en lag som förbjöd bandhundar, som fanns på var och varannan gård i Sverige, och det lyckades de så gott som med. Många bilder visades i medierna, av vanvårdade och lidande hundar, och detta hade vi Svenssons inte haft en susning om! Vi trodde att Landet + Djur var en idyll.

Vi har Parsonbebisar

i huset. Jag var biträdande barnmorska vid födseln, med peangen i högsta hugg. Mammahunden är av den något ovanliga typen som sitter och ammar. Av tre valpar, så är det en som mer agerar gökunge än de andra

- HUND 2009 -

Parsonklubben hade monter på rastorget som så ofta förr på årets Stora Stockholm eller mer korrekt Hund 2009. Ansvarig var Stockolmsregionens aktivitetsansvariga Ann-Charlotte Steen med benägen hjälp av ett antal frivilliga.

två. Han vräker sig fram till tutarna och paddlar bort sina syskon så de far iväg åt alla håll. Det är så mysigt hälsa på, gulla, pussa och busa med de små skinn-bollarna. Sedan går man hem och lämnar allt jobb till uppfödarsyrran, som får torra kiss o bajs m.m. Härligt med valpar!

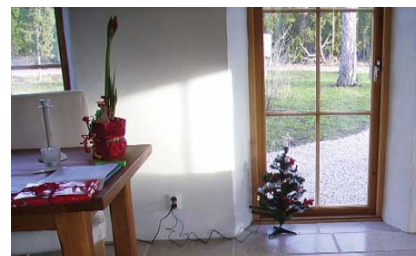
Taxen och jag

längtar till Gotland. Taxen vill hoppa runt på de ruttna tånghögarna och jag vill hellre promenera där det är mer ren sandstrand. Vi kompromissar en del. Det kan gå dagar då vi endast travar omkring i skogen. Hon smiter iväg ibland och lyckas på något vis få på sig ett rejält hörselskydd, för hon hör INGENTING när man kallar. Efter en timme eller så, dyker hon upp som om ingenting hänt.

-Hej matte, jag tog rundan och kollade lite bakom gran 37. ÅRETS JULKLAPP TILL EN HUND I SKOGEN: Hörapparat. (Jaja, jag vet att det beror på ägaren om hunden lyder eller ej. Man kan väl få skoja eller?)

Ha en mycket skön och mysig December, med många tända ljus och dofter från härliga julkryddor. God Jul på er alla och ett Gott Nytt År! Men ett gott råd, **bojkotta fyrverkeripjäserna och skänk pengarna till något vettigt.**

PS! Bifogar en bild av julgranen som vi har på Gotland DS!

Till utställning hade 27 parson anmälts för bedömning av engelska domaren Patsy Hollings. Bästa i rasen blev Danscan's Frederik som sände ner sitt cert till BH2:an juniorhanen Adesso Foxfire. BIM blev Revefotens Wannabe White Russian som enligt regelverket överlätt sitt cert till BT2 juniortiken Touchstone Princess Penelope. Alla fyra är därmed kvalificerade för att delta i den stora brittiska utställningen Cruft's.

BIR & BIM

BH2

BT2

Ordförandens rader

Lene

När detta läses så går året 2009 mot sitt slut och många tävlande på årslistorna vet, hur det kommer att gå med just deras hund. Alla kan ju inte ligga på förstaplatsen och så är det gott att veta att allt startar upp på nytt igen i 2010. Tack till alla er som har deltagit igenom att skicka in era resultat! På årsmötet i Eksjö i februari finns en motion med förslag om en ny lista – Årets freestyleparson – och det låter ju jättekul.

Lena Östman vill bli avlöst som webbredaktör. Utsikten att ersätta Lena med en lika komplett redaktörskraft är i det närmaste utsiktslös. Lena har efter sju åtta år en god kunskap om klubbens inre arbete och struktur, har SKK:s webbpolicy i ryggraden, kan och behärskar webbredaktionens samtliga förekommande uppgifter. Har byggt den innehålls- och funktionsrika hemsida klubben har idag från grunden.

Vi har annonserat efter en ersättare - både i fjol vid samma tid och nu den senaste veckorna igen - ingen har anmält sig.

Styrelsen har därför i samarbete med några av klubbens eldsjälar beslutat, att bilda en webbredaktion.

Projekt Ny webb 2 december - 14 februari

Projektledare Ny webb: Annica A & Lena Östman
 Ansvarig Form & teknik: Helena Stigbahr
 Ansvarig Feature: Anneli W
 Ansvarig Förening: Anja Månström
 Ansvarig AK, CK: Laila (Annica)

Under projekttiden åligger det styrelsen att ta fram en webbpolicy med ledning av SKK:s och SvTeks.

Detta innebär, att under 2010 utkommer Newsletter med **två nummer**;

NL 1 / 2010

- deadline 1 april, utgivning 1 maj (innehåller feature, årsmötesinfo, ny styrelse)

NL 2 / 2010

- deadline 1 november, utgivning 1 december

Kan kompletteras med postala och digitala flygblad mellan dessa nummer

Vi söker ny listansvarig för 2010. Vill du, som intresserar dig för listorna, påtaga dig att föra alla våra listor, så har du nu chansen! Skicka ett mail till mig eller en annan i styrelsen.

Här i höst har flera av våra aktiva lokalavdelningar arrangerat rasmonter på flera ställen runt om i Sverige. Det har varit monter på Stockholms Hunddag, på Malmö Valp och Norrbottens Vackraste Hund 2009 i Luleå. Nästa planerade rasmontrar är på Stora Stockholm och på My Dog i Göteborg. Tack till alla, som har jobbat och som ställer upp – det är ett viktigt sätt att visa upp och göra PR för vår ras på! Vi hoppas, att arbetet ni har gjort och kommer att göra, vill visa sig i form av flera nya parsonägare i hela Sverige och medlemmar i vår klubb!

Jag vill också passa på att önska er alla en riktig God Jul samt ett Gott Nytt År!

/Lene

Styrelsen i nformerar

Så börjar det närma sig tiden då vi ska sammanfatta 2009. Det gör styrelsen med sin årsredovisning som vi kommer att presentera på årsmötet i februari på Eksjö Camping.

I samband med årsmötet håller vi även ett av våra medlemmöten – ta tillfället i akt att komma och höra mer om RAS och diskutera era önskemål om hur klubbfunktionärerna bör arbeta. Årsmöteshelgen är ju medlemmarnas helg, hoppas att vi får många deltagare där!

Det brukar vara spännande på "Årets"-listorna ända in till årsskiftet – det kan fortfarande hända en del innan året är slut. Glöm inte att skicka in era resultat om ni vill att er hund ska vara med och tävla om de olika titlarna på Årets Parson. Det finns ett undantag där du som medlem inte behöver skicka in, och det är utställningslistan – resultaten på den hämtas direkt från SKK:s Hunddata.

Avelskommittén har ny intressant information om ett nytt DNA-test för ögon-sjukdomen Linsluxation, som de redovisar på annan plats i tidningen.

Julen närmar sig också med stormsteg – passa på att njuta av långa promenader med era parsons – de hänger säkert gärna på några extra kilometer så att julmaten inte behöver få er att avlägga några svårhållna nyårslöften :o)

Här i söder hoppas vi på lite snö en vecka eller så, sen får det gärna bli vår igen.

/Anette Ahlgren, ledamot

VI SÖKER ännu en medarbetare till vår redaktion för NEWSLETTER!

En skrivande person, som tror sig om att gilla att följa parsonsverige, intervjua parsonägare och bevakna och skriva om det som kan bli trevligt innehåll i tidningen.

Kontakta Annica och Helena
 via newsletter@parsonklubben.se

Svenska Parson Russell terrierklubben KONTAKTUPPGIFTER 2009

Styrelse

Ordförande

Lene Nordström, Saleboda 1461, 370 34 Holmsjö
nordstrom@kna.se, 0455-972 08, 0730-79 14 07

Vice ordförande

Anja Månström, Örnahusen 620, 276 36 Borrbý
beachrunners@gmail.com, 0414-31238, 070-48385 50

Sekreterare

Silvana Schiöler, Bodarp 18, 231 94 Trelleborg
info@kennelseasmile.se, 040-611 1743, 070-225 5022

Kassör

Anne-Marie Stenberg
Fatburs kvarngatan 28, 118 64 Stockholm
annemarie_stenberg@hotmail.com, 08-730 38 84

Ledamöter

Anette Ahlgren, Betesvägen 8, 245 91 Staffanstorp
greviehills@hotmail.com, 046-25 8079, 0708 -13 18 66

Maria Bergenholt, Västes Gata 38, 42653 V. Frölunda
maria.bergenholt@gmail.com, 031-6949 51, 0702-725367

Linda Husberg, Skredsviksbråten 125, 451 94 Uddevalla
husberg_82@hotmail.com, 0522-870 19

Suppleanter

Eva Bjärud Axbergshammar 322, 718 96 Dyltabruk
eva@lavakaka.se, 073-647 89 13

Vakans

Revisorer

Ulrika Gleisner, Bältesgatan 20, 212 28 Malmö
ulrika.gleisner@sprays.se, 040-23 05 85, 070-798 10 24

Mats Skarfors, 0152-15716, 070-6900841

Suppleant: Liselotte Rantanen
jacastus1@hotmail.com, 08-550 662 60

Avelskommittén

Annica Andersson (sk)
annicaa@gmail.com, 08-5101 33 01

Laila Rantanen, Robert Anbergs Väg 23,
151 53 Södertälje, nadoshiz@hotmail.com
073/787 62 13

Jaktsektionen

Peter Wikström
darkrussells@hotmail.com, 0911-39330

Medlemsansvarig

Anne-Marie Stenberg
annemarie_stenberg@hotmail.com, 08-730 38 84

Materialansvarig

Angelika Granlund
info@gelabtraiding.se, 0573-101 66, 070-265 08 29

Lokalombud

Norr: Anne Karlsson frokenfrakens@hotmail.com
0911-685 66 · 070-239 65 59

Mellersta: Mariana Hamberg
mariana.hamberg@telia.com, 076-832 93 35

Stockholm: Ann-Charlotte Steen
anma512@hotmail.com, 0709-60 99 13

Väster: Karolina Ohlsson, poetjagvet@hotmail.com
073 5840175

Marianne Fransson, marianne@inpress.se
0705 128268

Söder: Anette Ahlgren, greviehills@hotmail.com
0708-13 18 66, 046-25 80 79

Valberedning

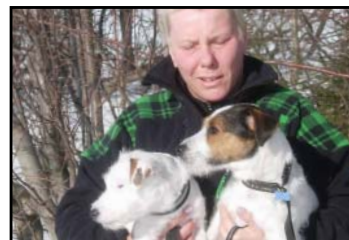
Britt Pereira (sk) Ankdammsgatan 5A, 171 43 Solna
britt.pereira@gmail.com, 08-83 97 73, 073-512 74 07

Cilla Bergman
cilla.bergman@telia.com, 019-32 32 21, 0706-09190

Anne Karlsson, frokenfrakens@hotmail.com
0911-685 66, 070-239 65 59

Aktiviteter med parsons

Aktivitetsansvarig
Norra

Anne Karlsson
frokenfrakens@hotmail.com
0911/685 66 - 070/239 65 59

Arcus är avklarad, **montern på Arcus** var välbesökt. Anna W & Nina D ansvarade. Blenda, Nita och Indra var dom hundarna som representerade vår ras denna gång och jag hjälpte till när det behövdes. Andra raser besökte våran grytgång (border och jack russell) som var en populär sevärighet för dom som aldrig sett hur grythundar jobbar. Så 1000 tack - mina eldsjälur Anna & Nina för hjälpen.

Några **kommande aktiviteter** är ännu ej inplanerade.

Om någon vill **åka med till årsmötet** så har av er, 2-3 platser har jag i bilen. Tyvärr inga hundplatser.

ÅRET SOM GÅTT

Trimdagen hemma på Altanen hos mig var välbesökt med 5 parson, 1 tysk och 1 pomeran!! Om det var för mina bullar eller för sällskapet vet man icke.

I maj hade vi **spårhelg** i Kramfors med möjligheten att gå prov. Endast en hund förutom mina kom.

Spårhelg i Burvik kom 5 parson, 2 staffar och en tollare. Dom som kom var nöjda med dagen om sådan solen sken och alla hundar med förare gick bra där ute i skogen.

Till **Arcus** kom Anna och Nina med hundar

som representera vår ras i montern.

Och p.g.a. så fåtal har hört av sig med att hjälpa till för en Special i Norr så har jag sagt ifrån mig den.

// Anne

Aktivitetsansvarig
Stockholm

Ann-Charlotte Steen
anma512@hotmail.com
0709/60 99 13

Stockholmsregionens senaste parsonaktivitet var en dag ute på Gälö. En stor uppslutning av 4 personer från två familjer och fem hundar. Trevligt hade vi i alla fall.

En promenad och korvgrillningsdag planerar jag att ha någon gång jan/feb. Håll utkik på aktivitetssidan.

Vi håller som bäst på att planera schemat för vår rasmonter på Stockholmsmässan 12-13/12. Väl mött där!

Parsonklubbens årliga inofficiella utställning 2010 går av stapeln 13/5 som vanligt i HägelbyParken. I samband med den blir LILLA SPECIALEN. Domare för våra parson blir Bengt Nilsson.

God Jul och Gott Nytt År till alla parsonägare i Stockholm med omnejd

/Ann-Charlotte Steen

Aktivetsansvarig

Mellersta

Mariana Hamberg
mariana.hamberg@telia.com
076/832 93 35

VILTSPÅR

Är du intresserad av att prova på viltspår en lördag eller söndag i Västerås-trakten?

Vi tar hjälp av en erfaren viltspårdomare och får lära oss hur man gör och gå spår. Kostnad ca 300 kr/person. Kontakta Marre om du är intresserad så bestämmer vi ett datum. Kontakta mig och meddela epostadress om du vill information om aktiviteter direkt.

/Marre

Aktivetsansvariga

Västra

Karolina Ohlsson Marianne Fransson
poetjagvet@hotmail.com marianne@inpress.se
073 5840175 0705 128268

GRYTPROV

Vi avslutade våra två trevliga grytträningsdagar med grytprov den 31 oktober. Det var åtta parson som skulle göra karaktärsprov, anlagsprov till sprängare och apporтерingsprov. Domare för dagen var Juha Rautio och Matz Ståhl.

Många blev GK grythundar den dagen. Vi i väst tackar Smålands Grythundsklubb,

främst då Juha som såg till så detta blev av och informerade oss alla vad grythund gör och hur man tränar.

God uppslutning till grytprov

Önskemål fanns om en **grythelg med viltspår** nästa år. Vi kommer att försöka planera in detta vår/sommar nästa år så intresseanmälan tar vi gärna emot redan nu.

MONTERHJÄLP sökes till My Dog 7-10/1

Den 7-10 januari 2010 är det dags för den stora hundutställningen MyDog i Göteborg. Vi i Parsonklubben ska ha en rasmonter där vi presenterar vår ras. Därför behövs nu duktiga människor och hundar som kan stå i montern och representera och tala om Parson Russell Terriern på ett informativt sätt! Montern ska vara bemannad kl 9-17 alla fyra dagarna så vi behöver vara några stycken som står där! Som "monterpersonal" får man inträdet betalt, äran att bära parsonklubbens snygga t-shirt som kommer att finnas till läns och tillfället att tala om våra snygga, smarta och coola hundar.

Även hundar med förare kan ev. komma att behövas till rasparaden där man visar upp de olika raserna, men mer information om det kommer.

Som det ser ut nu så saknar vi monterpersonal till torsdagen 7 jan och fredagen den 8 jan.

Anmäl intresse till Marianne eller Lina.

/Marianne & Lina

Aktivetsansvarig

Södra

Anette Ahlgren
greviehills@hotmail.com
0708-131866

PARSONPROMENADER

Oktober månads parsonpromenad gick av stapeln i Alnarpsparken pga att Yddingeloppet hålls varje år i Bokskogen den helgen. November och december blir i Bokskogen som vanligt. OBS att december månads promenad är på Annandag Jul! (alltså på lördagen istället för sista söndagen). Nästa år fortsätter våra återkommande parsonpromenader i underbara Bokskogen vid Torups slott i Bara. Promenaderna går av stapeln sista söndagen varje månad klockan 11:00. Om inget annat anges på mailinglistan & på parsonklubbens hemsida så går vi i Bokskogen/Torup, som ligger cirka 15 minuters bilfärd från både Malmö och Lund. Alla är välkomna!!! Vi går en promenad på ett par kilometer som alla kan följa med på.

Assisterande lokalombud i söder – sydöstra...

Vi har fått en förfrågan från en medlem i östra delen av sydsverige, som kan tänka sig att arrangera aktiviteter i Kalmar/Västerviksområdet med omnejd. Hör gärna av er om det finns intresse för promenader eller andra aktiviteter i denna regionen! Kontaktperson här är Willy som nås på mail: ykar12@hotmail.com

Gryt i Skåne/Danmark

Gryttränningen i Skåne är avslutad för säsongen. I vinter är det riktig grytjakt som gäller för dem som är redo. Vi andra väntar till april/maj innan vi kan sätta igång med träningen i provgryten igen. Det finns tre provgryt som vi kan träna vid i Skåne:

Bassholma (Örkelljunga), Fredskog (Hässleholm) och Resåkra (Sturup). I Danmark finns däremot möjlighet att träna gryt hela vintern, om man skulle vilja prova på det. Att de håller igång sina träningar beror på att de tränar med räv som provdjur och inte grävling. Kontakta Anette om du vill veta mer om gryttränningen i Skåne och Danmark.

Utställningar i regionen och närområdet sedan förra NL:

Växjö Int (SKK), 2009-11-01, 25 st deltagare, domare var Peter Machentanz från Tyskland. BIR – Danscan's Frederik och BIM – Revefotens Little Spark
Malmö Valp (SKK, inofficiell), 2009-11-08, 4 st deltagare, domare var Svante Frisk från Sverige. BIR blev Idalisa's Cherie.

Vi hade en rasmonter på plats i Malmö, bemannad med fyrbenta Maggie, Jonte och Tesla och tvåbenta Lena & Anette. Vi svarade på många frågor och hundarna agerade levande reklampelare för rasen. Jag vill passa på att rikta två alldeles särskilda TACK för hjälpen – ett till Marina Delsorius som hjälpte mig att sätta iordning montern på lördagen och ett till Lena Nilsson Ek som bemannade den med mig hela söndagen och som sen även hjälpte till att plocka ihop allt igen när dagen var slut.

Trimkurs och handlertränning

Helgen den 10-11 april 2010 planerar vi för en helg på Eriksöre Camping med trimkurs för Gertrud Hagström och handlerkurs (instruktör inte riktigt klar vid NL:s pressläggning). Trimkursen kommer att kosta 600:- per deltagare och dag och vi kommer att behöva 10 deltagare för att detta ska bli av. Det innebär att en bindande anmälan måste göras till Anette, senast den 15 februari 2010 (efter årsmötet).

Handlerdelen är som sagt inte riktigt klar än, men vi jobbar på detta. Mer info kommer på hemsidan framöver.

Övrigt

Ett hett tips för er i söder är att även hålla lite koll på Kennelklubbens lokalavdelningars hemsidor, där uppdateras ofta med vad

anordnar bland annat också ringträningar och har väldigt intressanta och bra föreläsningar om allt från att köpa valp till olika uppfödarseminarier.

Syds aktiviteter är såklart inte enbart förbehållna medlemmar boende i söder – alla parsonklubbens medlemmar är hjärtligt välkomna att vara med om det är något ni känner för att delta i.

Jag skickar ut information via mail när det är något på gång, du som medlem får väldigt

gärna komma med förslag på aktiviteter så ska jag försöka förverkliga dem! Tidigare har syd ordnat förutom trimkurs, introduktion i viltspår, ringträningar och så våra promenader. Är du inte med på listan eller har du bytt adress, skicka ett nytt mail så lägger jag till dig på listan. Aktiviteterna är till för er, men det är alltid bra med lite nya idéer för att ordna det som just NI vill testa med er parson. Ha ett riktigt skönt jullov!

/Anette Ahlgren 0708-131866
greviehills@hotmail.com

VARNING snö i piporna kan ge vapensprängning!

En rejäl bit tejp över pipmynningen innan jakten startar är en bra försäkring till att säkra skott kan lossas trots snötyngda grenar. Tejpen går bra att skjuta genom, har själv gjort det hundratals gånger.

/Peter Wikström

RÄVAR KAN GRÄVAS OCH GRÄVLINGAR KAN SPRÄNGAS !

Det skrev jag i förra numret och det har fått viss upståndelse... det händer ytterst sällan att grävlingen sprängs men de få gånger den gör det kan det vara bra om någon skytt är redo oftast kanske det händer i början på jaktsäsongen då grävlingarna är mer alerta. Jag personligen vill ha någon med bössan i nävarna hela tiden... Är jag själv hänger jag den i en gren i vapenremmen laddad... varför jag hänger den är en säkerhetsgrej ingen hund kan knuffa om kull bössan som kan bli en säkerhetsrisk.

Rävar som inte vill komma ut efter ett gott sprängarbete kan man gräva upp om man vill. Eller lämna till framtida jakter. Skadade rävar, trafik eller påskjutningar, lämnar sällan grytet så då blir det till att gräva.

/Peter Wikström

vanliga JAKT-frågor

Peter Wikström
darkrussells@hotmail.com
091 1/393 30

Allmänna frågor om jakt med Parson Russell Terrier

Jag får ofta frågor om jakt med parson och många frågor återkommer därför tänkte vi göra en liten sammanställning över de vanligaste frågorna och redovisa några i varje nummer och kanske det blir en FAQ (Frequently Asked Questions) sen på hemsidan.

Hur är Parson som drivande/stötande hund?

Här finns det lika många användningsätt som användare, generellt sett kan man säga att Parson är en hund med god samarbetsvilja, jaktlust, viltskärpa och sund kropp.

Detta gör att den givetvis kan användas ovan jord också och då som mer stötande, orsaken till att den inte ofta lämpar sig som drivare är att de flesta har ganska svårt att släppa skall på spårlopan.

Eftersök kan däremot deras viltskärpa komma väl till pass då parson väl kan besitta kunskaper som gör att den kan gå ifatt skadat mindre vilt och dra ner det.

Vad jag tycker är att parson är en grythund, som kommer bäst till sin rätt där, och vill man ha sin hund till drivande ska man nog inte bli för besviken om hunden inte släpper skall.

Kan jag jaga både räv och grävling med min hund?

Ofta så funkar det gott att gräva för sin hund trots att den har ett sprängarbeteende.

Upplever man dock att hunden vill ligga inne längre och längre och man vill ha en hund som ska jobba som rävsprängare ska man nog inte gräva för den.

Blir gryten lite större/lättgrävda efter jakten på grävling så funkar det sämre med en hund som kommer ut titt som tätt.

En bra grävlinghund ska jobba mer som en långsam tungviktsboxare in och jobba med ett lugnt och metodiskt arbetsätt.

En rävhund bör vara mer som lättviktaren som ideligen byter anfallsvägar och har ett mer irriterande anfallsätt.

Hur gör man för att undvika skabb?

Jag gör som många gamla grytjägare... duschar hunden och använder grönsåpa, luktar gott tycker jag, jag har tagit många skabbrävar och aldrig fått skabb i mina hundar.

Kan hunden bli biten?

Visst kan hunden bli skadad, men det mesta är skramor som inte går genom huden.

Ibland blir det djupare hål eller flikar av t.ex. läppar som dragits lös, är man det minsta osäker så tar man kontakt med veterinär.

Ta ett tandintyg på den unga hunden en del tänder kan ryka under åren.

Ofta i klippgryt blir ögonbryn, knäleder och klorna väldigt nötta men det växer ut päls efter ett tag.

Grävling vs. räv?

För den unga hunden är ofta en grävling lugnare och bryr sig inte så mycket om hunden medan räven är mer rörlig och ofta gör oprovocerade attacker.

För den skarpa/erfarna hunden flyr ofta räven, men grävlingen kan möta upp med ofta tråkiga följder för hunden som följd, en sån hund skall tas ur grytjakt.

/Peter Wikström
Jaktkommittén

ANALOGA GRYTPEJLAR

Tänkte skriva några rader om s.k. lavinsonder som vi grytjägare kan använda för att lokalisera våra hundar på ett väldigt enkel sätt.

Handenheter är från första början byggd för att söka efter lavinoffer och även sända ut signaler om man råkat ut för en lavin. Man kan gott säga att dessa två handenheter är byggda för att hålla, vilket jag personligt tyckt föregående pejlar Brustit i.

Handenheter är byggd med tre inbyggda antenner och söker halsbandet i radiobågar, därför får man aldrig en rak väg att gå utan man lär sig snabbt att gå efter ljudet på pejlen samt avståndet på skärmen.

Med en räckvidd på ca 60 meter och batteritider på 300 timmar är detta intressant för den som jagar mycket i gryt.

Bellman & Flint heter ett engelskt företag som inriktat sig på hjälpmedel till bl.a. grytjakt och har tagit fram ett set för ca 4000kr där handenheter Pieps DSB och halsband samt reservdelar ingår.

Jag jagar själv med en annan modell som heter Mammut pulse baryvox

Handenhet och halsband

Handenhet under pågående jakt

och även den sänder/söker på 457khz och funkler ihop med Bellman & Flint halsbandet som nu i somras också kommit med en ny smidigare mottagare. Halsbandet tål väta och rusk bra. Vi har aldrig haft problem med detta även om hundarna simmat. Man slår enkelt

på halsbandet med en magnet som medföljer i köpet av halsbandet. Då blinkar en grön lampa och indikerar även när batteriet endast har 24 timmar kvar, med rött blinkade så är det mindre än 8 timmar kvar och en nytt cr2 batteri kan enkelt bytas.

Man ska ej skruva för hårt då kan plasten spricka.

Dessa två handenheter har jag testat, finns även en Ortovox som jag ej testat men enligt finska vänner ska den fungera bra. Men jag valde Mammuten för dess ljud byts vid varje 10cm när man kommit under 3,4 meter som är gränsen för finjusteringen i att hitta hunden.

Pejlarna Mammut och Pieps skiljer sig väldigt lite idag, och skulle man köpa idag skulle jag lägga min röst på Pieps som är ca 1000kr billigare, istället för att köpa separat mammut i svensk butik och beställa halsband från England.

/Erik Wiktorson

Frågor till en Jägare

NAMN: ERIC WIKTORSSON

ÄGARE TILL: Miss Sofi's Dionysos (Taggen)

BOR I GÄLLIVARE, NORRBOTTEN

? **Eric, varför blev det parson som jakthund?**

! Storleken, jaktlusten och den mentala biten.

? **Kändes det viktigt att jaktmeritera hunden?**

! Ja, men han är kryptochid och skäller inte på grävling som han ej kommer åt. Skulle vara tidigt ute med provgryten, idag ser han igenom det och kämpar för komma in till grävlingen.

? **Jagar du annat än gryt med Taggen?**

! Han är bara i gryt som han avlad för, skäller ej på löpa eller finner intresse för gnagare.

? **Vad är Taggens styrkor respektive svagheter?**

! + Storleken, jaktlusten, ihärdig, ofta olika arbetssätt.
- Är skarp nu på senare tiden. Dåligt med rörligheten ibland och allt för på, går inte alltid längre kalla ut han under full jakt så att säga. Första 40 vilten var han som en dröm, nu är man inte alltid glad som grytjägare även om han aldrig sumpar lägen, men snart kommer väl besök hos veterinären misstänker jag.

? **Vad har du i nävarna när du står på pass utanför grytet? Hagelgrovlek?**

! Drilling laddad med Us3 eller en spade!

Erik har utökat hundstallarna med en finsk stövare Buster" som är av rävlinj och ska endast användas på rovvilt... och en foxterrier som ännu är ung och relativt oprovad "Janne".

Intervjuare: Peter Wikström

Avelskommittén

Kontaktuppgifter:
Annica Andersson
Tel: 08/510 133 01
Mobil: 073/831 44 90
E-post: annicaa@gmail.com

Laila Rantanen
Robert Anbergs Väg 23
151 53 Södertälje
Mobil: 073/787 62 13
E-post: laila@nadoshiz.com

Ras & enkäten

Avelskommittén informerar

DNA-TEST FÖR LINSLUXATION

I augusti kom de första informationerna i USA om att ett DNA-test för linsluxation skulle finnas tillgängligt i oktober för tio raser - varav sex terrierraser, däribland parson. Fantastiska nyheter för alla de aktuella raserna. Endast någon dag efter amerikanernas test kungjorts kom samma information från Animal Health Trust i England – även de hade ett mutationstest klart till mitten av oktober. Vi i Sverige kan beställa våra testkit från engelsmännen.

Detta innebär att alla parsonägare kan testa sin hund och få veta om hunden är fri (normal) från sjukdomen, bär den (affected) eller är en s.k. anlagsbärare (carrier) som därmed kan skicka sjukdomen vidare till nästa generation. Testet är ett mutationstest och anses därmed mycket säkert.

Vi har inte haft några kända offentliggjorda fall av den fruktade ögonsjukdomen linsluxation i Sverige, det är dessvärre inte detsamma som att sjukdomen inte finns eller bärs av våra svenska parsonhundar. I bland annat Finland, Tyskland och USA finns vid det här laget ett antal fall där parson har utvecklat sjukdomen. De första resultaten från DNA-tester börjar komma in och inte helt oväntat är många fria, en del individer är anlagsbärare och några av dessa har avkommor eller släktingar i Sverige och vi får räkna med en liknande bild nu när testerna kommer igång i Sverige. De först testade svenska hundarnas resultat väntas inom kort. I skrivande stund har det inte inkommit rapport om någon om affekterad parson.

För att en hund ska få sjukdomen krävs att minst en förälder har den eller att båda föräldrarna är anlagsbärare av den. En anlagsbärare som paras med en fri hund kan som värst producera anlagsbärare och dessa kan då testas och inom loppet av ett par generationer kan man således styra bort från att fördjupa problemet och med hjälp av testet kan det ske utan att vi tvingas ta annars bra djur ur avel.

Sedan informationen offentliggjordes har vi inom AK fört flera samtal med avelssekretariatet på SKK och med Svenska Terrierklubbens AK, den specialklubb som parsonklubben sorterar under, för att utvärdera när, var och hur vi ska gå till väga för att få till stånd en central registrering av detta test såsom man idag gör med ögonlysningar, HD-röntgen och patellaundersökningar till exempel. Vi har hela tiden varit medvetna om att detta test - såsom det nu genomförs med s.k. kindsvabbsprov (en liten steril borste dras på kindens insida på hunden så att man får med sig DNA-material från kindslemhinnan) - inte lever upp till de krav som SKK generellt ställer på DNA-test – att de ska göras med ett blodprov. Efter diskussioner med SKK har vi kommit fram till att de av våra medlemmar som vill göra testet nu med en gång och hoppas på att senare få det registrerat centralt i ett senare skede - om det, litet mot förmodan, kommer att gå - bör göra testet hos veterinär så att ID-kontroll genomförs och förstärka det med att ta med SKK:s DNA-remiss som veterinären skriver under och medsänder med provet. Mer om

detta kan du läsa på hemsidan. Har du inte tillgång till internet kontaktar du oss på AK för att få information om hur man får hem DNA-testet och hur det ska genomföras.

Under resans gång har Parsonklubbens styrelse fattat beslut om att AK har styrelsens stöd att driva frågan om en central registrering av linsluxation för svenska parson.

SKK har vid ett möte i DNA-gruppen i slutet av november haft frågan uppe en första omgång och inhämtar nu information om testet inför nästa möte i januari. Frågeställningen kring svabb- och blodprov kommer fortsätta att diskuteras. Det man alltid kan vara säker på är att för att något resultat ska kunna läggas in i SKK:s veterinärdataregister - om central registrering skulle bli aktuell - så måste hundens identitet vara kontrollerad och provet vara taget av veterinär.

Hör gärna av er med frågor rörande testet, sjukdomen eller annat som denna information aktualiserar för er.

AK anno 2009

När vi summerade det arbete som bedrivits inom Avelskommittén under det gångna året - inför den verksamhetsberättelse som skall skrivas till årsmöteshandlingarna från

klubbens alla kommittéer och funktioner så kan vi konstatera - att vi har haft att göra. Ni kan själva göra er en bedömning genom att läsa verksamhetsberättelsen här intill. Arbetet med den Rassepecifika Avelsstrategin inför den av SKK påbjudna revideringen har pågått under hela året, vilket få kan ha missat som läser på hemsida och här i Newsletter. Det arbetet, som inleddes med att en hälsoenkät skickades ut till klubbens alla medlemmar och efter två medlemsmöten och åtskilliga diskussionspunkter, var och en nogsamt presenterad på nätets medlemssidor, går nu in i en slutfas. Ett förslag till reviderat RAS 2010 ligger nu publicerat på hemsidan och de ändringar i ursprungsdokumentet från 2003 som föreslås, utifrån vad som kommit fram under detta år från er medlemmar i form av synpunkter och önskemål, ska vara invägda så långt det är möjligt. Det finns fortfarande utrymme för att diskutera på vårt diskussionsforum och slutgiltigt spikar vi dokumentets innehåll på medlemsmötet den 13 februari i Eksjö. Även hälsoenkäten finns i summerad form invid diskussionsforumet och nedan kommer en sammanställning av de förändringar i dokumentet som föreslås.

Revideringen av Rassepecifik Avelsstrategi – RAS 2010

POPULATION OCH AVELSSTRUKTUR

2008-2009 Registreringar under den senaste 10-årsperioden uppgår till cirka 2650 stycken. Antalet nya individer som föds är cirka 250-300 individer per år.

Med ett krön vid 2005 har antalet registreringar sjunkit de senaste åren.

Antal reg./år	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009 (15/11)
Tikar (varav importer)	73	99	137	121	162	5 191	6 181	7 141	5 132	2 103
Hanar (varav importer)	87	105	125	120	166	4 170	4 158	3 156	4 122	2 86
Totalt	160	204	262	241	328	9 361	10 339	10 297	9 254	4 189

Inavelsgraden har sänkts från cirka 3 % vilket är positivt, och därmed har den effektiva avelsbasen ökat.

Målet för de kommande fem åren är att bibehålla inavelsgraden under 2%, begränsa enskilda hanars användning, bl.a. med hjälp av den rekommendation som klubben införde rörande hanhunds användning i samband med årsmötet 2009 samt att utbilda uppfödarna i dessa frågor.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Inavelsgrad	2,1 %	2,2 %	3 %	3,2 %	3 %	2,4 %	2,1 %	1,9 %	1,3 %	1,4 %

Rasens genomsnittliga inavelsgrad. Beräknad över 5 generationer.

HÄLSA

Enkätsvaren 2003, liksom 2009, berättar att rasen med fog kunde betraktas som relativt frisk. En del ärftliga anomalier framkommer, men i väldigt liten omfattning - t.ex. dövhet, patellaluxation, HD, tumörer, infektionssjukdomar och hormonella problem, Legg Perthes med mera.

Lägger man de två enkäternas sida vid sida är det två spår som blir tydliga – om än fortfarande i relativt små tal – hudåkommor och allergier samt mentalitets- och temperamentsproblem.

Ambitionen med enkäterna – som är att betrakta som ett stickprov – är att i enlighet med SKK:s regelverk och rekommendationer arbeta i en öppen dialog angående för att uppmärksamma om någon sjukdom ökar i omfattning. Alla uppmanas fortlöpande att rapportera misstänkta genetiskt betingade sjukdomsfall till rasklubben. Så tar Avelskommittén emot rapporter från uppfödare och hundägare som publiceras i AK:s protokoll och därtill finns en öppen anomalirapporteringsfunktion på hemsidan sedan 2009.

HÖFTLEDER

När det gäller höftleds dysplasi, uppmanades uppfödarna av klubben att röntga sina avelsdjur, och 2003 sattes målet för 2009 vara att ha ökat röntgade individer till 25 % av populationen. Trots att det målet på intet vis är uppnått 2009 har klubben enats om att 25% av populationen bör vara HD-röntgad 2014.

TANDSTATUS

Analysen att rasen har ett problem med bitt och tandstatus kvarstår. En utvärdering av tandintygen ger för handen att klubben måste bearbeta uppfödarna och hundägarna mer aktivt för att få in ett statistiskt säkrare underlag under åren fram till 2014. Idag är det handfull uppfödare med valpköpare som engagerat stöttar projektet.

Fördeln parningar i %	Kullar födda									
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009 15/11
Upp t.o.m. 6,25%	34	36	41	44	51	59	64	53	56	38
6,26% - 12,49%	5	5	12	12	7	12	6	4	3	2
12,5% - 24,99%	2	2	3	3	3	1	0	2	0	0
25% -	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

	13 - 18 månader	19 - 24 månader	2 - 3 år	4 - 6 år	7 år och äldre	Totalt
Moder	0		3	22	3	28
Fader	4		1	7	4	18

HÖRSEL [NY]

Det har förekommit flera fall med hel- och halvdöva parson vilket gör att klubben numera, sedan ett årsmötesbeslut 2007, även rekommenderar BAER-test av avelsdjuren. Eftersom heldöva valpar oftast avlivas hos uppfödaren valde klubbens Avelskommitté att sända ut en riktad enkät till klubbens uppfödare hösten 2008, inför revideringen av RAS, för att utröna i vilken utsträckning dövhet belastar vårt avelsarbete. När hälften av uppfödarna hade svarat inför årsmötet - med en god mix av äldre och yngre, större och mindre kennlar - så gav det underlaget svaret att dövhet förekommer, men det är inte ett stort problem i rasen.

Sedan Parsonklubben införde rekommendationer om BAER-test har intygen som skickats in ökat i antal med en toppnotering på 50 intyg som inkom till Avelskommittén under 2008. Det är viktigt att fortsätta att informera, inte minst, nya uppfödare om att dövheten förekommer på rasen och att halvhörande hundar är svåra att definiera utan BAER-test.

ÖGON [NY]

Antalet ögonundersökta individer i rasen i Sverige är få, men resultatet har hittills varit positivt. Endast tre hundar har haft diagnoser under det senaste decenniet - en icke-ärfvlig katarakt, en övrig partiell katarakt och en hund med näthinneveck.

Hösten 2009 kom både University of Missouri och Animal Health Trust i England med ett DNA-test, avseende linsluxation, som påvisar om en hund är NORMAL, BÄRARE eller kommer att bli AFFEKTERAD. Testet utförs med kindsavbar, inte med blodprov som SKK föreskriver för att ett DNA-testresultat ska kunna registreras centralt. Parsonklubben tillskriver SKK:s DNA-grupp för att få igång processen mot en central registrering och påpekar för hundägare som testar nu att säkerställa id-kontrollen med veterinär och addera SKK:s DNA-remiss.

Med anledning av att parson i utlandet påvisar en förekomst av bland annat linsluxation, men också ärftlig katarakt och glaukom samt andra ögonsjukdomar har rasklubben kommit fram till att ögonstatusen på den svenska stammen bör undersökas under den kommande 5-årsperioden. Med tanke på att DNA-testet för linsluxation tillkommit sätter vi målet till att 270 (10%) svenska parsonindivider ska vara ögonlysta år 2009-2014.

Sammanställning (MH)	1996-2000	önskvärt	2001-2007	differens	-/+ / Ö
Antal födda	733		1915		
Hundar med känd mental status	65		124		
Procent beskrivna	8,9 %		6,5 %		
1a.Kontakt hälsning	3,8	4	3,6	3,8	○
1b.Kontakt samarb.	3,3	4	3,3	3,4	
1c.Kontakt hantering	3,3	4	3,3	3,4	
2a.Lek 1 leklust	3,8	4	3,5	4,1	-
2b.Lek 1 gripande	3,5	4	3,1	3,3	-
2c.Lek 1 grip/dragk	3,2	4	3,1	3,1	
3a 1.Förföljande	3,1	4	3,1	3,4	
3a 2.Förföljande	3,2	4	3,1	3,2	
3b 1.Gripande	1,9	4	1,8	2,1	-
3b 2.Gripande	2,4	4	2,2	1,9	-
4.Aktivitet	3,2	2	3,4	3,7	-
5a.Avst.lek intresse	2,9	3	2,9	2,7	○
5b.Avst.lek hot/agg	1,4	1	1,4	1,2	○
5c.Avst.lek nyfiken	3,5	5	2,5	2,6	-
5d.Avst.lek leklust	2,7	4	2,2	2,0	-
5e.Avst.lek samarb.	2,6	4	1,9	1,8	-
6a.Överr. rädsla	2,8	3	3,1	2,8	○
6b.Överr. hot/agg	2,2	1	2,1	2,2	Andrad
6c.Överr. nyfikenhet	3,1	5	2,8	2,6	-
6d.Överr. kv. rädsla	1,4	1	1,7	2,0	-
6e.Överr. kv. intr.	1,3	1	1,5	1,6	
7a.Ljud rädsla	2,3	3	3,0	2,7	○
7b.Ljud nyfikenhet	3,9	5	3,7	4,1	
7c.Ljud kv. rädsla	1,1	1	1,2	1,2	○
7d.Ljud kv. intresse	1,6	1	1,5	1,7	
8a.Spöken hot/agg	2,8	3	2,7	2,7	○
8b.Spöken kontroll	4,0	5	3,5	3,5	-
8c.Spöken rädsla	3,1	2	3,1	2,4	
8d.Spöken nyfikenhet	2,5	5	2,6	2,6	
8e.Spöken kontakt	3,5	4	3,1	2,8	-
9a.Lek 2 leklust	3,7	4	3,7	3,7	○
9b.Lek 2 gripande	3,0	4	3,1	3,1	
10.Skott	2,4	1	2,1	1,9	+

MENTALITET

Status arbetschampionat 2009

Helt klart arbetar vi mer med våra hundar och det avspeglar sig med ökande siffror bland arbetschampionaten. (Siffrorna nedan revideras efter årsskiftet.) Starter på grytprov har också ökat de senaste åren, vilket är viktigt då rasen är en grytjagande rävhund och det är viktigt att de egenskaperna bibehålls. 2003 hade 54 parson startats med godkända resultat på någon form av grytprov.

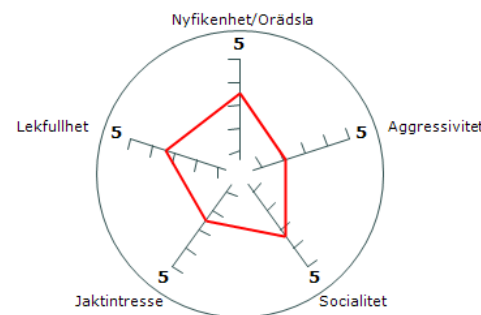
2008 års värden nedan uppdateras efter

årsskiftet. Inom parentes 2003 års värden.

- 41 (8)grytjaktchampions – varav 34 sprängare och 7 förliggare, inkluderande 4 dubbelchampion. Av dessa har 28 gått i avel (varav 4 är dubbelchampion).
- 56 (15) viltspårchampion
- 9 (2) agilitychampion - 6 agility och 3 hopp, varav 2 är dubbelchampion.

Det ska också nämnas att ytterligare 68 parson har godkända grytanlagsprov.

Egenskapsvärden (MH)

— Medelvärde (ras, 190 st, 12-24 månader)

EXTERIÖR OCH FUNKTION

Stickprovet med de frivilliga mätningarna på den årliga specialen kommer att fortsätta och även om en mätning av bröstkorgen inte säger något om dess så viktiga elasticitet, vilken en erfaren genomförd spanning gör, kommer även bröstkorgensomfång att mätas. Så kommer även klubben fortsätta verka för att exteriördomarna ska spanna parson efter konstens alla regler (dvs. hunden lyfts från bordet/golvet helt) och inte endast mätta omfånget med händerna och möjligen lyfta hundens framtassar från bordet). Metoden är nogsnamt beskriven raskompndiet 2006 och i samband med revideringen som sker med anledning av den nya rasstandard - om möjligt än mer och ånyo - understrykas.

RASTANDAREN REVIDERAD

I rasens ursprungsland England har man i de två klubbarna The Parson Russell Terrier Club och The Northern Parson Russell Terrier Club tillsammans reviderat rasstandard. Revideringen har sedan godkänts av klubbarnas medlemmar och av den engelska kennelklubben och vidarebefordrats till FCI. Översättningen och implementering av detta ombesörjer SKK, raskompndiet revideras av klubben och det arbetet startas inom kort.

MENTALBESKRIVNING (MH)

Mentalbeskrivningarna har successivt ökat inom rasen och en preliminär profil togs också fram. 2003 var 111 hundar mentalbeskrivna. Sedan dess har ytterligare 147 parson beskrivits.

Man kunde då konstatera att många fler måste mentalbeskrivas och startas på grytprov för att få en bild av var rasen står per idag och vad som behöver arbetas på. Det finns en uttalad skepsis inom uppfödarledet mot mentalbeskrivningen som verktyg, med hänvisning till att parson är en jakthund och MH:t är ett instrument i grunden framtaget för bruksraserna.

På uppfödarkonferensen i Södertälje 2000 antogs en preliminär mental profil för Parson enligt nedan, där beskrivs också hur de som är beskrivna i rasen är gentemot profilen.

Målet var att till år 2009 ha ökat antalet beskrivna individer till 25% av populationen och uppfödarna rekommenderas beskriva så många som möjligt. 2009 var inte det målet uppnått, på långa vägar, men det anses att det ska kvarstå som mål för den kommande femårsperioden. Avelskommittén kommer att sätta ett ökat fokus på mentalitetsfrågan i bredd med det arbete som kommer att bedrivas inom SvTek och SKK. En ny rasprofil ska tas fram under 2010 då beskrivningen ändrats. Detta är inte minst viktigt med tanke på att enkäten ger för handen att det är ett av de områden som kan vara eftersatt inom rasens avelsarbete.

ARBETET MED RAS INOM SPRTK UNDER 2003-2010

Den svenska SKK-registrerade parson russellterrierns rasspecifika avelsstrategi – RAS 2003 – inleddes med en hälsoenkät ställd till medlemmarna i klubben, den och RAS-dokumentet sammanställdes under 2003 och 2004 inom klubben och vidarebefordrades till Svensk Terrierklubben 2004 för att året därpå fastställas av Svenska Kennelklubben den 6 september 2005.

När RAS 2003 författades hade rasen 10 års historia inom SKK och arbetet med avelsstrategin vilade på den första hälsoenkäten och aktiviteterna kring denna med bland annat uppfödarmötet där hälsofrågorna diskuterades. Sedan dess har RAS uppdaterats två gånger 2006 (augusti 2007) och 2008 (per 2008-12-31). Det arbetet har skett inom den av styrelsen utsedda Avelskommittén och har förankrats inom klubben via hemsida och medlemstidning.

Inför revideringen 2009/2010

HÄLSOENKÄTEN

Startskottet gick under vinterhalvåret 2008-2009 i.o.m. att en ny hälsoenkät sändes ut till våra medlemmar, byggd på SvTek:s utförligare mall och på den som sändes ut till klubbens medlemmar för nu sju år sedan.

Tryckta enkäter utsändes till 350 medlemmar postalt i december samtidigt med att klubbtidningen också beskrev det förestående arbetet med RAS. Dessutom kunde parsonägare, även ickemedlemmar, ladda ner enkäten på klubbens hemsida. På grund av att hemsidan inte var i funktion under en del av den här perioden tvingades AK förlänga svarstiden till 2 maj 2009. På klubbens årsmöteshelg i februari 2009 diskuterades enkätsvar, hälsofrågor på grundval av RAS-uppdateringen per 2008-12-31.

Totalt 259 svar inkom. Enkäten engagerade många medlemmar i RAS-nära frågor - vilket var en viktig poäng i sig. Det hör också till bilden att det fanns en uppfödarledd opposition emot enkäterna (hälso- och dövhet) och

RAS i detta sammanhang. En delredovisning inleddes i februari och slutredovning gjordes inför slutfasen av RAS-diskussionerna via hemsida och klubbtidning.

HÖRSELENKÄTEN

Utskickades till klubbens då drygt 40 uppfödare för att kartlägga hur stort problem rasen har med dövheten. Ambitionen var givetvis att få ett antal sedan många år etablerade uppfödare att berätta om sina värdefulla erfarenheter. Trots att vissa uppfödare motsatte sig enkäten fick vi ett värdefullt material tillbaka från uppfödare med god spridning i erfarenhetsspannet och framförallt ett par viktiga större och mångåriga avelsprogram. Enkäten redovisades för alla medlemmariPowerpointpådiskussionsforumet.

Årsmöteshelg 2009 med årsmöte

På klubbens årsmöteshelg i februari 2009 diskuterades då inkomna enkätsvar, hälsofrågor på grundval av RAS-uppdateringen per 2008-12-31.

Newsletter

Parsonklubbens medlemstidning Newsletter har en fast avdelning för Avelskommittén. Där har arbetet med RAS fortlöpande rapporterats och fördjupats. Därtill har brett uppslagna rapporter från SKK:s Avelskonferens i mars och SvTek:s dito i april publicerats för att sätta in parsons avelsstrategi i sitt större sammanhang. Det som utgör SKK-organisationens ryggrad – avelsstrategiarbetet. I julnumret 2009 publiceras en sammanställning av hälsoenkäten och ett preliminärt RAS.

Diskussionsforum på klubbens hemsida

Därefter har Avelskommittén initierat en dialog med klubbens medlemmar via ett specialbyggt *diskussionsforum* på klubbens hemsida där olika delar av "grund-RAS" lyfts fram för att problematisering och diskussion. Till att börja med diskuterades de målbilder som sattes i grunddokumentet – vad hade uppnåtts och vad vill vi arbeta med för mål under nästa 5-årsperiod? Därefter lyftes de nya frågeställningar som uppkommit sedan RAS skrevs – ögonsjukdomar, dövhet med mera - upp till diskussion.

Medlemsmöte rörande RAS i samband med Rasspecialen

Vid medlemsmötet i samband med Specialen 23 augusti 2009 genomfördes ett välbesökt flera timmar långt frukostmöte där de diskussioner som förevarit på nätet diskuterades i öppet forum. Anteckningarna från detta möte delgavs medlemmarna och nya frågor och påstående formulerades och publicerades för diskussion på forumet.

Årsmöteshelgen

den 14-15 februari 2010

[Uppdaterad text in i februari -10]

Lördagen den 14 februari kommer revideringen av RAS diskuteras en sista gång innan det slutredigerade dokumentet sänds till Svenska Terrierklubben för läsning och vidarebefordran till Svenska Kennelklubben.

Stockholm den 15/11 2009

SPRTK:s Avelskommitté

Annica Andersson (smk)

Laila Rantanen

Källor

RAS PRT 2003

Hälsoenkät SPRTK 2003

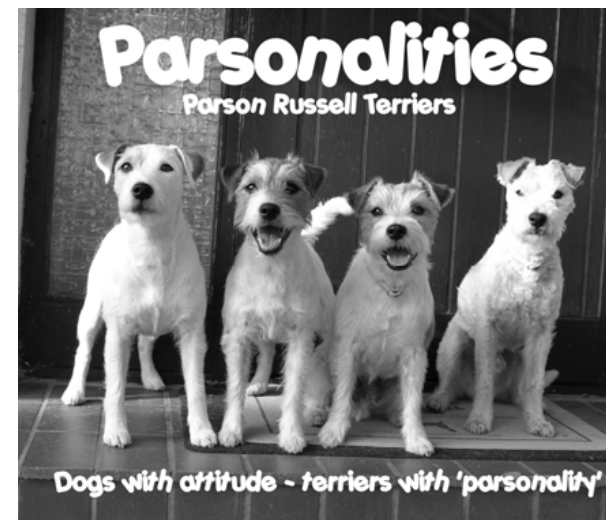
Hälsoenkät SPRTK 2009

SKK Avelsdata

SPRTK/AK – protokoll & medlemmarnas inrapportering av anomalier

Vi önskar alla Newsletters läsare God Jul & Gott Nytt År!

Valpar planeras till hösten 2010

www.parsonalities.com

Anette & Peter Ahlgren

0708-131866

Betesvägen 8

anette@parsonalities.com

245 91 Staffanstorp

Verksamhetsberättelse för år 2009

För Svenska Parson Russell terrier klubbens Avelskommitté

Sammanställande: Annica Andersson

Ledamot: Laila Rantanen

- **Sammanträden.**
10 protokollförda sammanträden har genomförts (t.o.m 15/11). Ett sammanträde hemma hos Laila, och resten genom Skype eller MSN. Fortlöpande kontakt har hållits i det gemensamma arbetet, som redovisats i sammanträdesprotokollen. Protokollen har publicerats på hemsidan.
- **Korrespondens**
Under 2009 har en mycket aktiv korrespondens pågått mellan Styrelsen, AK, SvTek och SKK, mycket beroende på revideringen av RAS. AK har månat om att bemöta och svara på allt. Även korrespondensen med medlemmar har varit mycket aktiv, vilket vi på AK uppskattar mycket då det håller avelskommitténs jobb levande. Vi på AK är ju medlemmarnas/rasens språkrör utåt mot högre instanser i avelsfrågor. TACK för det.
- **Arbetet på RAS för fastställande år 2010.**
Arbetet har fortskridit enligt följande:
2009-02-14 Medlemsmöte där enkätsvaren redovisades och diskuterades.
2009-08-22/23 Medlemsmöte i samband med Rasspecialen.
Under år 2009 har arbetet fortlopande informerats genom klubbtidning och hemsida. Flera RAS-diskussioner i diskussionsforumet på medlemssidorna pågår.

AK har dessutom närvarat på 3 stycken konferenser, gällande RAS, anordnade av SKK/SvTek:

28/2 & 1/3 medverkade Annica på SKK:s avelskonferens.
19/4 medverkade Annica & Laila på SvTek:s avelskonferens.
10/10 medverkade Annica på SvTek:s kurs för avelsråd.

Både SKK och SvTek har under året haft stor inblick i vårt RAS arbete, och flera gånger har denna metod med diskussionsforum, Power Point presentationer mm fått rosor, och använts som exempel på konferenserna.

- **Utarbetat Riktlinjerna för Svenska Parsonklubbens Avelskommitté gemensamt med styrelsen.**
I dagsläget arbetar Svenska Parson klubbens avelskommitté under SKK:s och SvTek:s riktlinjer, som de också ska.
AK har under 2009 utarbetat gemensamt med styrelsen:
”Svenska Parson Russell terrierklubbens avelskommitté ska årligen...” och
”Etiska riktlinjer för Svenska Parson Russell terrier klubbens avelskommitté”.
- **AK har vidareutvecklat, gemensamt med styrelse och webb-ansvarige Lena Östman, Avelsdelen på klubbens hemsida.**
Det har tillkommit en egen ”sida” för avelskommittén där flera undermenyer skapats.

Riktlinjer, Hälsa, Avelsstrategi, Avelsrådgivning och Rapportforum.

Under dessa sidor har många dokument lagts ut som är relevanta.

Alla AK:s mötesprotokoll finns också att hitta här.

Dessutom har ett eget diskussionsforum för RAS frågor öppnats. Där det fortlopande arbetet med RAS presenterats genom bildspel, statistik utvärderingar mm.

AK har också fått en egen mailadress, för inkommande och utgående post:

ak@parsonklubben.se

Vi tackar speciellt Lena Östman för ett mycket bra samarbete och ett fantastiskt jobb med AK:s önskemål. Även styrelsen tackas för ett mycket gott samarbete under året.

2009-11-14

Annica Andersson sammanställande

Laila Rantanen ledamot

Verksamhetsplan för år 2010

För Svenska Parson Russell terrier klubbens Avelskommitté

Sammanställande: Annica Andersson

Ledamot: Laila Rantanen

- **Genomföra minst 4 protokollförda sammanträden.**
Fortlopande kontakt hålls i det gemensamma arbetet, som redovisas i sammanträdesprotokollen.
- **Arbeta vidare på RAS för fastställande år 2010.**
Arbetet planeras enligt följande:
2010 i samband med Årsmötet ha medlemsmöte där det sista arbetet görs innan RAS sänds till SKK för fastställande.
- **Påbörja arbetet, gemensamt med MH-ansvariga Anneli Westerlund, med att revidera Parsons mentala profil.**
Nuvarande profil är gjord efter den första formen av mentalbeskrivningar. Ny behöver göras.
- **Genomföra minst 2 uppfödarkonferenser.**
Med i huvudsak temat Mentala profilen.
Förslag från AK att samarbeta med områdesansvariga om detta.
- **Arbeta med ny layout för AK:s hemsida, då eventuell ny hemsida ska skapas.**
- **Arbeta för att ännu en ledamot ska ingå i AK.**
AK:s arbete ”växer” hela tiden och behovet av 3 medarbetare börjar öka.
- **Arbeta för att ta fram en form för hur AK kan vidarebefordra inrapporterade nya/ovanliga avelsrelaterade anomalier till uppfödarkären.**

2009-11-14

Annica Andersson sammanställande

Laila Rantanen ledamot

AVELSKOMMITTÉN ÖPPNAR ETT RAPPORTFORUM FÖR ANOMALIER

I arbetet med att få en större överblick över Parsons hälsa, lägger Parsonklubbens avelskommitté ut ett forum för "Rapportera anomalier (=avvikelser från det normala)" på klubbens hemsida. Tanken är att det ska vara ännu ett underlag man kan använda i arbetet med RAS.

Här kan vem som helst rapportera in diagnostiserade anomalier, anonymt eller med namn. Forumet är öppet, och kan ses av alla.

Det viktiga är att få veta vad som försiggår i rasen utöver det som registreras i SKK:s register, skickas in till AK, eller parsonklubbens CK-bok. Tandintyg och BAER-test sänds till AK. Så kan t.ex. resultat från svabttester för Linsluxation publiceras här, i väntan på en eventuell central registrering. Givetvis då även de hundar som får testresultatet fri (normal) från sjukdomen.

Du som är medlem och vill skriva anonymt tänk på att logga ut innan du skickar ditt inlägg.

AK vill understryka vikten av att även uppfödare bör informeras om anomalier. Detta med tanke på dennes avelsarbete och rasens bästa.

REGLER

- Forumet är inte en fråge-/diskussions spalt. Vill man ha en dialog tar man kontakt med AK direkt.
- Inlägg svaras inte på.
- Alla olämpliga inlägg raderas.
- Anomalien som rapporteras ska vara diagnostiserad, ej teorier eller spekulationer.
- Rapporten får läggas anonymt (gäst) eller med namn. Viktigt är hundens ålder och kön, också en historik angående anomalins uppkomst.

<http://www.parsonklubben.se/avel/forum/Forum.aspx>

Vi vill också passa på att påminna om Svenska Kennelklubbens Anomalilexikon där veterinärer skriver om olika anomalier och sjukdomar som förekommer på hundar. Se <http://kennet.skk.se/skk/iframe.aspx?url=http://kennet.skk.se/SKK-Web-Plats/Vetlex/anomalex.htm>

/Avelskommittén

<http://www.parsonklubben.se/avel/forum/Forum.aspx>

CHAMPIONAT

Svensk Viltspårchampion

Adesso Raven's Wing
Ägare Emma Nicklasson

Internationell Utställningschampion

Emblazy's Illbatting
Ägare Anne Karlsson

Svensk Grytjaktchampion förliggare

Beachrunner's Sako
Ägare Karin Karlsson

Svensk Grytjaktchampion förliggare

Beachrunner's Rambutan
Ägare Anja och Stefan Månström

Grattis!

Parsonägarens hjälp till självhjälp

Lite tröst, motivation och inspiration

Vad gör man när man har fått hem sin åttaveckorsvalp och den inte alls uppför sig som det står att den ska göra i böckerna? Känner ni igen det här påståendet: "Alla små valpar vill vara med sin flock och är rädda att bli lämnade. Passa på att utnyttja detta och spring och göm dig för att lära valpen att hålla koll på dig". Om man har en valp som struntar totalt i att du försvinner och glatt fortsätter åt andra hållet, hur ska man göra då?

Hur ska man hantera en valp som inte bara är ett yrväder utan snarare som en tornado där den far fram (och det enda man kan glädjas åt i den stunden är att det är en liten hund man har köpt)? Hur ska man hantera en nyfiken valp som är helt orädd för allting, även det som kan vara livsfarligt? Du kanske har fått hem ett litet monster som inte bara råkar sätta sina sylvassa valptänder i dig då och då, utan faktiskt gör det till en sport att bita dig så ofta det bara går så blodet sprutar och du inte äger ett klädesplagg som är helt.

Förutom att gå valpkurs där du får hjälp av en instruktör och tillfälle att träna bland andra hundar, så vill jag rekommendera en bok som beskriver träningen av en galen valp, *Shaping Success*, av Susan Garrett. Det är en fantastisk historia om en överenergisk valp som går från omöjlig till att så småningom bli agilitychampion. Boken är full av goda råd runt träning och problemlösning, oavsett vilken hundsport du vill ägna dig åt i framtiden. Den berättar hur du kan hitta nycklar för att kontrollera din hunds beteenden, likväl som vilka

fallgropar man kan ramla i. Den kommer förhoppningsvis att ge dig en bra start på den fortsatta träningen. Tyvärr finns boken inte på svenska.

Din parson kräver dig

Ibland tror jag att det kan vara besvärligare att vara parsonägare än att vara matte/husse till "normalhunden". Ofta får man vara lite påhittigare, lite busigare, mycket snabbare och väldigt konsekvent. Det krävs lite mer för att motivera en parson till att bara ha ögon för sin ägare eller för att lära sig lydnamnsmoment. Då menar jag inte att en parson har svårt att lära sig, snarare tvärtom, snabba i tanken och mycket intelligent, men med ögonen (och näsan) på vid gavel för vad världen kan erbjuda en liten hund. Sällan får man skratta så mycket heller, att dela sin vardag med denna rasen kommer sannerligen att förlänga ens liv med flera år.

Tillsammans

Jag är övertygad om att det bästa sättet att få en bra relation med sin hund är att träna och ha roligt tillsammans. Nu när det är vinter och mörkt ute kan det vara svårt att motivera sig att träna utomhus. Men vill man ändå försöka hålla igång med något är det perfekt att träna in olika trick inomhus. Att träna trick gör inte bara att hunden blir sysselsatt och får använda huvudet en stund, det ökar även kroppskontrollen och lär hunden att den har en bakdel, fyra ben och så vidare. Detta kan man ha stor nytta av i olika sammanhang, i lydningen är det bra att hunden är medveten om sin bakdel vid fotgåendet till exempel, i agility är det

också viktigt med kroppskontroll och balans, i skogen minskar det risken för skador om hunden vet var den har sin kropp. Det kräver inga stora förberedelser, så du hinner med ett pass i varje reklampaus om du så vill.

Klickerträning

Ett bra sätt att träna in trick är genom klickerträning, så kallad operant inlärning, hunden bjuder själv på beteenden. Vill du veta mer om hur du ska göra finns det massor av böcker att läsa till exempel *Hund och delfin* av Karen Pryor eller *Klick och Trick* av Deborah Jones. Om du behöver inspiration till olika trick så kan jag varmt rekommendera Silvia Trkmans hemsida. Hon är flerfaldig världsmästare i agility, men framförallt kan hennes hundar flera hundra olika trick. Hon är dessutom snäll och filmar och lägger ut på sin hemsida. Gå in och inspireras så lovar jag att ni är fullt sysselsatta resten av vintern.

Leksaker

Tycker du att din hund har gjort sig förtjänt av lite nya leksaker så rekommenderar jag *Clean Runs* hemsida, där kan man även beställa kläder till sig själv, samt hundböcker och DVD. Företaget finns i USA, de gånger jag har beställt har de varit snabba med att leverera. Håll koll på dollarkursen, just när jag skriver detta är kursen låg och det kan löna väl.

/Anneli Westerlund
som även är klubbens MH-ansvariga

Bok- och länktips

Shaping Success
av Susan Garrett,
ISBN 1-892694-13-1

Hund & delfin – Att träna utan bestraffning
av Karen Pryor,
ISBN 91-973079-4-7

Klick och Trick
av Deborah Jones,
ISBN 91-973079-3-9

Silvia Trkman:
<http://www.silvia.trkman.net>

Clean Run:
<http://www.cleanrun.com>

Valpar

Svenska Parsonklubbens regler och rekommendationer för
erhållande av parning- valphänvisning- och fodervärd:

Raskubbens rekommenderar att alla avelsdjur är HD-röntgade
och BAER-testade före parning, att tik ej paras före 1,5 års ålder och att han-
hund ej heller används i avel före 1 års ålder.

För kompletta regler angående klubbens valphänvisning vänligen se www.parsonklubben.se. På hemsidan finns även mer information om hundar och föräldrar m.m.

Födda

Kennel	Uppfödare	Ort / Leverans
Föräldrar:	Carina Karlsson 033/27 44 95 076/336 26 08 Idalisa's Eddie x House Off Terriers Tissla	Fristad nu
	1 hane, 1 tik	
Seasmile's	040/611 17 43 070/225 50 22 Silvana Schiöler	Trelleborg nu
Föräldrar:	Nado Shiz's Ohini x Touchstone Sleeping Beauty	
	1 tik	
Minnepy's	Pia Hedfors 0292/306 63 0705/34 98 18 Harbo,	Uppsala
Föräldrar:	Minnepy's Wet N'Wild x Minnepy's Queen By Scandal	2 hanar, 2 tikar v. 52
Emblazy's	Britt Pereira Ceesay 08/83 97 73 0735/12 74 07	Solna
Föräldrar:	Radagast Quendi X Emblazy's Izzy-Bitzhy,	i januari
	1 hane 1 v	

Fodervärd

Krislahedens	Yvonne Skarfors 0152/157 16 0709/75 64 84	Strängnäs
Föräldrar:	Halvfodervärd sökes till tik född 18/3 Glenholm Captain Scott x Krislahedens Alto-Princess	

SÖKES

NYA medarbetare för parsonklubbens HEMSIDA!

Vid intresse eller frågor
kontakta Lena
via webmaster@parsonklubben.se

Newsletter

Svenska Parson Russell terrierklubbens medlemstidning

e-post newsletter@parsonklubben.se

Ansvarig utgivare

Lene Nordström
Saleboda, 1461 370 34 Holmsjö
e-post nordstrom@kna.se
Tel 0455-972 08 - 0730-79 14 07

Redaktion

Annica Andersson
Helena Stigbahr

Medlemsregister

Anne-Marie Stenberg
Fatburs kvarngata 28, 118 64 Stockholm
e-post annemarie_stenberg@hotmail.com
Tel 08/730 38 84

Klubbens postgiro

79 97 48 - 9
(Ange vad betalningen avser + namn och adress)

Material Färdiga annonser i A4 Indesign, Word eller pdf-format.
Storleken på sidans tryckbara yta 182 x 266 mm.

Manusstopp:

1 april Nr 1
1 november Nr 2
Tidningen utkommer två gånger per år
och cirka fyra veckor efter manusstopp.

Skicka gärna in bildmaterial som kan användas som ev. framsida
eller annat som kan vara ett trevligt innehåll i NL.

Annonspriser medlemmar:

Helsida färg 500:-
Helsida sv/v 200:-
Halvsida sv/v 100:-
(Kommersiella annonser påslag 50% på medlemspriset)

Webbmater:

Lena Östman webmaster@parsonklubben.se

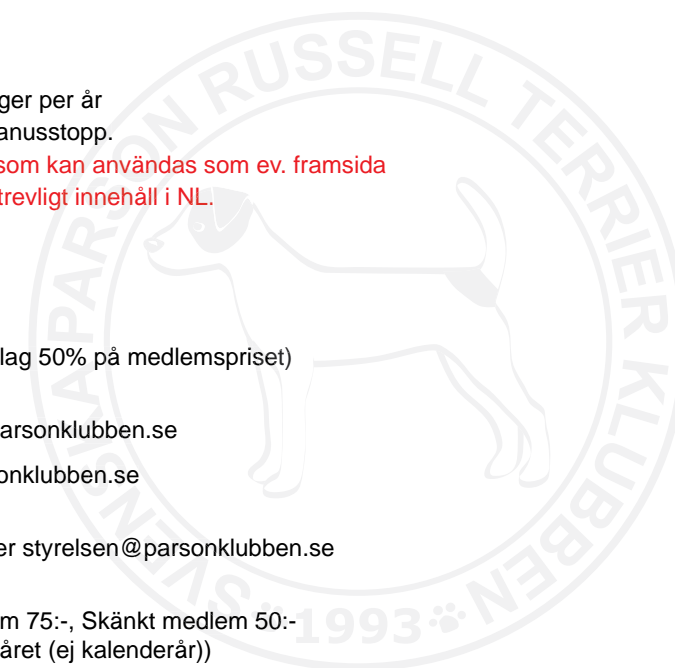
Hemsidesadress www.parsonklubben.se

Rasinformatorer:

styrelsens ordinarie ledamöter styrelsen@parsonklubben.se

Medlemsavgifter:

Helt pris 200:-, Familjemedlem 75:-, Skänkt medlem 50:-
(Rullande medlemskap över året (ej kalenderår))

Kennel Danscan's

önskar alla våra parson väänner en riktigt

God Jul

och

Gott Nytt

År

Intuch Such Nuch Finuch Norduch

JeuV-06

Danscan's Mary

BIS1 på Parson Specialen 2009

Multich

Danscan's Frederik

World Winner 2009